Nr. 145, juuni 2022

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 2 (145) juuni 2022 Hind 5.50 eurot

SELLES NUMBRIS

• TOIMETAJALT
Marjana Luist.....3
Eesti Sõprade kohtumine 3
• SUPERINTENDENDILT
Uus aeg
Robert Tšerenkov 4
Metodisti vaimulike osaduspäevad 5
• JUTLUS
Püüa kinni Vaimu tuul
Christian Alsted 6
• ARVAMUS
Püha Vaimu annid teenimiseks
Argo Buinevitš 8
• HINGEHOID
Sellest, mis tekitab meis öö, võivad jääda tähed
Sirly Lahi 10
• TUNNISTUSED
Elu Pühas Vaimus 12
• MEIE INIMESED
Semjonovid
Marjana Luist.....14
Rahupreemia Olav Pärnametsale 16
• IN MEMORIAM 17
• TÖÖVALDKONNAD
Karjaseametist
Taavi Hollman 18
Teoloogilise seminari akrediteerimine
Külli Tõniste 20
• KIRIKUELU
Mis on sõdade sõnumid?
Lemme Aulis 21
Lühiülevaade EMK koguduste
ja Gideoni laagri tööst põgenikega 22
Metodistid Ukrainas
Üllas Tankler 24
• KOGUDUSTE ELU
EMK Tapa kogudus 110
Tatjana Lepik 25
• LAIAST MAAILMAST
Õiglase sõja teoloogia
Douglas Childress 27
• LASTENURK
Jumala märguandeid on hea tähele panna
Lea Kübar 29
Nuputamist, koomiks 29
• NOORTENURK
Kasvulava 29.-30.aprill Tallinnas
Maria Tamm 30
Tunnustus Naatanile vabatahtliku töö eest 30
• RISTSÕNA 31

Esikaane foto: Pexels
Väljaandja: EMK, Narva mnt 51, 10120 Tallinn
Tel: 501 2483; e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel
Toimetaja: Marjana Luist
Toimetuse kolleegium: Robert Tšerenkov, Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Anne Saluraid, Meeli Tankler, Inna Välja, Jana Laaneser.
Ajakirja veebiversioonid: Rein Laaneser
Keeletoimetaja: Inna Välja
Küljendus: Taimi Pärna

Püha Vaimu tuvi istub taral,
silmis arukas ja ustav pilk.
Tahad minna oma rammu varal
või talt abi palud iga silmapilk?

Nagu näed, ta pole üldse kaugel.
Ootab, et sa sirutaksid käe,
puudutaksid sulekuube valget,
unustaksid omaenda väe.

Püha Vaimu tuvi pilk on puhas.
Nõnda puhtaks me vist eal ei saa.
Tuvi fööniksina tõuseb tuhast
ja su möödaläinud elu uueks saab.

JANA LAANESER

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Foto: erakogu

Ajakirja kolleegium valis selle numbri fookusesse teema, mis on ühest küljest seletamatu ja teisalt kõikehõlmav – Püha Vaim.

2Pt 1:3-4 *Tema Jumalik vägi on meile kinkinud kõik, mis on vajalik eluks ja vagaduseks, Tema tundmise kaudu. Meile on kingitud kõige kallimad ja suuremad tõotused, et te nende kaudu võiksite põgeneda kaduvusest, mis valitseb maailmas himude tõttu, ja saada jumaliku loomuse osaliseks.*

John Wesley võrdles Püha Vaimu toimimist loomuliku hingamisprotsessiga. Armuvahenditest osa saades loome oma mõtetes ja südames Püha Vaimu tööks sobiva keskkonna selleks, et Jumala Vaim saaks puhuda meie sisse oma eluandvat ja pühitsevat hingeõhku. Kristlastena hingame seda Jumala poole tagasi armastuse, kiituse ja palvega. Vaimu hingusest ehk Püha Vaimu tuulest muutuste kontekstis kirjutab oma artiklis ka piiskop Christian Alsted lk 6.

Wesley sõnul ei ole Püha Vaim mitte üksnes täiuslikult püha iseeneses, vaid ka kõige pühaduse vahetu põhjus meis. Temalt saame väe Jumalat uskuda, armastada ja teenida, Püha Vaim puhastab ja pühitseb meid, parandab meie tahet ja juhatab meid meie tegudes. Tema valgustab meie arusaamu, kinnitab meie lapseõigust, uuendab meie olemust ja ühendab meid Kristusega. Tundest olla Jumalaga üks saad lugeda Sirly Lahi artiklist lk 10.

Jumala Vaimuga ühishingamise kaudu kasvab meie pühitsus, Jumala tunnetus ja taastub pattulangemisel kaotatud jumalanäolisus. Püha Vaimu vägi võimaldab meil kasvada Kristuse sarnasuses, kuni saavutame täieliku pääste pattudest ja täiusliku armastuse. Püha Vaimu tööd meie pühitsusprotsessis ja teenimises kirjeldab superintendent Robert Tšerenkov oma artiklis lk 4.

Soovin, et Püha Vaimu töö toimiks meie kõigi sees sama loomulikult kui hingamine, tuues esile sarnast muutust ja väge, mida kirjeldavad pastorid oma eludest Pühas Vaimus (lk 12).

EMK õnnitleb

8. juuli 1972, Heli Viht (50)
12. juuli 1942, Matti Hollman (80)
17. juuli 1972, Raivo Nikiforov (50)
6. august 1972, Kaupo Kant (50)
22. august 1957, Uno Looris (65)
14. september 1927, Peeter Piirisild (95)

Juubeli-aastapäevad

15. juuli 1912, Tapa kogudus (110)
23. juuli 2002, Heategevusfond Taastõusmine (20)

Sündmused

12. juuni ülekiriklik korjandus EMK suvekonverentsi toetuseks
16. juuni EMK Teoloogilise Seminari lõpuaktus
17.-19. juuni EMK aastakonverents
26. juuni Ajakirja Koduteel veebinar Zoomis
27. juuni – 2. juuli Generation2 laager 15+ vanuses noortele
18.-22. juuli Noortelaager 11-14-aastastele
4.-7. august EMK suvekonverents
11. september ülekiriklik korjandus EMK Teoloogilise Seminari toetuseks

Eesti Sõprade kohtumine

Eesti Metodisti Kirikul on palju sõpru Ameerika Ühendriikides. Suur hulk neist on koondunud Eesti Sõprade nimelisse gruppi. Igal kevadel on toimunud Eesti Sõprade grupi koosolekud, kus on osalenud ka EMK esindajad. Pandeemia tõttu on füüsilised kohtumised asendunud virtuaalsetega. Nii ka sel aastal. Eesti Sõprade kohtumine toimus 6. ja 7. mail Zoomi keskkonnas.

Kohtumisel andis oma tervituse piiskop Christian Alsted ning ettekanded tegid superintendent Robert Tšerenkov, Lastekeskuse Tähetorn juht Veronika Fjodorov, EMK Teoloogilise Seminari rektor Külli Tõniste, seminari arendusmeeskonna liikmed Taavi Hollman ja Randy Frye, Laagri Gideon juht Artur Põld, ajakirja Koduteel toimetaja Marjana Luist, noortejuht Ele Paju, Tallinna Lootuse koguduse rajaja Vitali Baranov ning EMK tööst Ukraina sõjapõgenikega andis ülevaate Lemme Aulis.

Rõõm oli taas kohtuda sõpradega ookeani tagant. Osad neist plaanivad juba sel suvel tulla Eestisse, et teenida meie kogudustes ja töövaldkondades. Hoidkem ikka palves meie sõpru Ameerika Ühendriikides!

MARJANA LUIST

Uus aeg

Kui küsida kirikuinimestelt, millised on kõige tähtsamad ristiusu pühad, siis saame kindlasti vastuseks jõulud ja ülestõusmispüha.

Foto: erakogu

Tõesti, mõlemad pühad on äärmiselt olulised: jõulude ajal tähistame meie Issanda Jeesuse Kristuse sündi sellesse maailma ja ülestõusmispühadel tähistame Kristuse lunastustööd ja võitu surma üle. Kuid minu arvates peaks kõige tähtsamate kristlike pühade seas kindlasti olema ka nelipüha – päev, mil Püha Vaim valati välja Kristuse jüngrite peale ja mil algas üks uus aeg.

Enam kui kiriku sünnipäev

Tihti räägitakse nelipühast kui kristliku kiriku sünnipäevast. Seda see kindlasti ka on: just sellel päeval hakkasid jüngrid, täis Püha Vaimu, kuulutama Kristuse evangeeliumi ning sel päeval said esimesed pöördunud ja ristitud. Kristuse järgijad hakkasid koos käima, murdsid leiba ja olid apostlite õpetuses ning mõne aja pärast hakkas evangeelium levima üle terve maailma. Kuid nelipüha ei olnud lihtsalt uue usuliikumise sünnipäev. Nelipühal algas uus ajajärk – Püha Vaimu ajastu. Kui Vanas Testamendis Püha Vaim tegutses ainult läbi valitud prohvetite või rahvajuhtide, siis Uue Testamendi järgi kuulub Püha Vaimu tõotus ja and igale kristlasele (Ap 2:39). Püha Vaimu töö ei piirdunud kristliku kiriku sünniga, vaid see on midagi palju enamat – see puudutab iga kristlase igapäevast usuelu.

Tõotusest reaalsuseni

Juba Vanas Testamendis andis Jumal prohvet Joeli kaudu tõotuse, et Ta valab välja Püha Vaimu inimeste peale (Jl 3:1). Uues Testamendis ütleb Ristija Johannes Kristuse kohta et „Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega." (Mt 3:11). Jeesus ütles viimasel õhtusöömaajal oma jüngritele, et pärast Tema taevaminekut tuleb Püha Vaim, kes saab olema nendega ja nende sees (Jh 14:17), Püha Vaim saab olema neile Trööstijaks (Jh 14:16) ja Püha Vaim tuletab jüngritele meelde kõik, mida Kristus neile õpetas (Jh 14:26). Vahetult enne taevaminemist ütles Kristus, et jüngrid saavad Püha Vaimu väe, et olla Kristuse tunnistajad üle maailma (Ap 1:8). Kõik need tõotused said täidetud nelipüha päeval, kui Kristuse järgijad said üleloomulikul viisil täidetud Püha Vaimuga. Pärast Püha Vaimuga täitumist me näeme selget muudatust jüngrite elus: Peetrus, kes oli Kristust kolm korda salanud, hakkas julgelt evangeeliumi kuulutama. Jüngrid, kes omavahel nägelesid, ei tahtnud andestada ja vaidlesid, kes neist on tähtsam, tegutsesid üksmeeles ja armastuses. Aga kõige silmapaistvam oli see, et nende elus ja teenimises oli vägi – jutlusel oli üleloomulik mõju ja inimeste kinnised südamed avanesid evangeeliumile, haiged said terveks, imed sündisid, nad nägid nägemusi ja kogesid, kuidas Püha Vaim kõnetas neid ja juhatas üleloomulikul viisil. Võib öelda, et nende usuelu ja teenimine sai hoopis uue kvaliteedi.

Seega Püha Vaimuga täitumine ei olnud nende jaoks abstraktne teoloogiline kontseptsioon, vaid oli nähtav ja kogetav sündmus, mis muutis nende usuelu ja teenimist.

Püha Vaimuga täitumine

Nelipühapäeva jutluses Peetrus ütles, et Püha Vaimuga täitumise tõotus on kõikide päralt, „keda iganes Jumal, meie Issand, enese juurde kutsub" (Ap 2:39). Püha Vaim ei lõpetanud oma üleloomulikku tööd esimese sajandi lõpuga, vaid Ta teeb oma tööd ka tänapäeval ja soovib täita iga usklikku inimest oma väega. Mida on selleks vaja?

1. Eeskätt on kristlasel vaja igatseda Püha Vaimuga täitumist. See on and, mida Jumal annab neile, kes seda soovivad. Jeesus ütles Vaimu kohta: „Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu!" (Jh 7:37) Pärast pöördumist peaks iga kristlane soovima kasvada Jumalale lähemale ja rohkem muutuda Kristuse sarnaseks ning selles pühitsusprotsessis on võtmekohal Püha Vaimu töö. Aga kõik algab meie soovist ja igatsusest.

2. Teiseks oluliseks komponendiks Püha Vaimuga täitumisel on palve. Palu Jumalat, et ta täidaks sind Püha Vaimuga. Metodisti kiriku rajaja John Wesley koges Püha Vaimuga täitumist umbes pool aastat pärast oma tuntud Aldersgate'i kogemust (hetke, kui ta koges oma päästmise kindlust). Ta oli koos umbes 70

inimesega palvekoosolekul, kui pärast pikka palvetamist, umbes kell kolm (!) öösel, langes Jumala vägi erilisel kombel nende peale, nii et nad hõiskasid rõõmust ja paljud kukkusid põrandale, puudutatuna Jumala aust. Jumal vastab palvetele ja Jeesuse sõnade järgi: „Isa taevast annab Püha Vaimu neile, kes Teda paluvad!“ (Lk 11:13).

3. Ja viimaks, ole avatud. Ole avatud õppimisele Püha Vaimu kohta: uuri Piiblist Püha Vaimu isiksuse ja töö kohta, loe raamatuid sellel teemal, kuula inimeste tunnistusi Püha Vaimu tööst nende elus. Ole avatud ning luba oma pastoril ja sõpradel palvetada sinu eest.

Elu Vaimus

Ristiusk ei ole lihtsalt religioosne õpetus või filosoofia. Ristiusk ei ole inimese püüdlus ise ennast paremaks teha, järgides reegleid ja käske. Samuti ei ole ristiusk pelgalt kirikus käimine ja kristlike kommete täitmine. See on midagi palju enamat. See on elu Pühas Vaimus. Elu täis tuntavat Püha Vaimu ligiolu, elu täis väge, Vaimu ande ja vilju. Selles ongi nelipüha sügavam tähtsus iga kristlase jaoks.

ROBERT TŠERENKOV
superintendent

Foto: Pixabay

Fotod: Marjana Luist

Metodisti vaimulike osaduspäevad

18. ja 19. märtsil kogunesid EMK vaimulikud Tallinnas õppe- ja osaduspäevadeks. Kahepäevasesse kokkusaamisesse mahtus nii ühine jumalateenistus, ülistus, palve, arutelud, ettekanded kui ka lihtsalt omavahelist vestlemist. Õppepäevadel tegi Ühinenud Metodisti Kirikus toimuvast ja selle tulevikuplaanidest ülevaate piiskop Christian Alsted. Priit Tamm ja Mark Nelson andsid oma ettekannetega ülevaate ÜMK lõhenemise juurpõhjustest. Superintendent Robert Tšerenkov kutsus vaimulikke üles kaardistama koguduste suurimaid väljakutseid praeguses olukorras ning innustas jätkuvalt tegelema koguduse kasvu ja arendamise teemadega.

Osalejad kinnitasid, et õppepäevadel oli soe ja avatud õhkkond, ning olid tänulikud kuuldud sõnumite ja maitsva toidu eest.

MARJANA LUIST

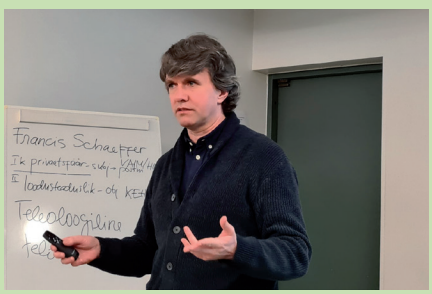

Püüa kinni Vaimu tuul

„Kui muutuste tuuled puhuvad, ehitavad mõned inimesed tuuletõkkeid ja teised tuuleveskeid.“ Nii ütleb hiina vanasõna.

Foto: erakogu

Nelipüha hommikul olid jüngrid Jeruusalemmas suletud uste taga, tegelemas iseenda ja üksteisega. Nad mõtisklesid oma kogemuste ja oma ebaõnnestumiste üle. Võin ette kujutada, et nad kõnelesid Jeesuse ülestõusmisest ja sellest, mida Jeesus võis sellega mõelda, kui ta käskis neil jääda Jeruusalemma ootama, kuni neid rüütatakse väega kõrgelt. Nad olid oodanud juba kümme päeva ja keegi neist ei teadnud, kui kaua neil veel tuleb oodata. Kätte oli jõudnud nelipüha, mis tähistas paasapühade pidustuste lõppemist ja Jumala seaduse, kümne käsu andmise pühitsemist.

Äkitselt on ootus möödas – see hetk saabub ootamatult, ülevoolavalt ja võimsalt. Tuleb tugev tuulekohin, mis täidab kogu koja ja igaühe peale, meeste ja naiste peale laskuvad tulekeeled. Kõik saavad täidetud Pühast Vaimust ning hakkavad kõnelema teisi keeli vastavalt sellele, kuidas Vaim neid juhatab (Ap 2:1-13). Vaimu tuul puhus ja tuuletõkete ehitamise asemel asusid nemad ehitama tuuleveskeid.

Nelipühapäeval tavatsesid juudid tähistada seda, et neile oli antud Seadus, kümme käsku, ja neist oli saanud üks eriline rahvas, Jumala rahvas. Jeesuse järgijate jaoks tähistab nelipüha päeva, mil Jumal on loonud uue rahva, keda ajapikku hakati nimetama kristlasteks. Nelipüha tähistab Kiriku sündi; samas erines tollane kirik kindlasti sellest hästi struktureeritud ja organiseeritud kirikust, mida me tänapäeval tunneme: kirikust oma õppinud vaimulike, kirikuseaduste, rituaalide ja erinevate teenimisvormide, kirikuhoonete ja programmidega – ja suurte ekraanidega ning videostriiminguga.

Jeesus oli olnud jüngrite osaduse selgeks keskpunktiks – nad olid Teda järginud, nad olid Teda kuulanud, nad olid Teda näinud, nad olid Temalt õppinud. Nüüd pidid jüngritest endist saama Tema tunnistajad, kes teevad jüngriteks mehi ja naisi, ristides neid Isa, Poja ja Püha Vaimu nimesse ning õpetades neile kõike, mida nad ise olid näinud ja kuulnud ja õppinud Jeesuselt. Ja nüüdsest on Jeesus nende juures Püha Vaimuna – kõikjal, igal ajal ja igal pool.

Ühe päevaga kasvab nende hulk 120-lt enam kui 3000-le (Ap 2:41) – neist kujuneb liikumine, mis üha plahvatuslikult kasvab ja mille eest kannavad vastutust Jeesuse esmased jüngrid koos mõnede kaaslastega. Esimesed jüngrid on valitud ja kutsutud, et aidata paljudel teistel Jeesuse järgijateks saada. See on tohutu suur ülesanne – ja peagi muutub see ülesanne eriliselt raskeks, sest kujuneb välja tõsine vastuseis nii juudi kogukonna kui ka rooma võimude poolt.

Esimesed metodistid kogesid midagi nelipühale sarnast 1739. aasta esimese päeva hommikul. Umbes kuuskümmend inimest oli kogunenud Fetter Lane’i ühingus ja öö läbi palvetanud. „Umbes kell kolm hommikul, kui olime palves, langes Jumala vägi meie peale nii võimsalt, et paljud kisendasid valjusti rõõmu pärast ja paljud kukkusid maha. Niipea kui olime toibunud Jumala majesteetliku kohalolu kogemuse üllatusest ja aukartusest, hakkasime üheskoos laulma.“ Nii kirjutab John Wesley sellest kogemusest oma päevikus.

See Püha Vaimu kogemus oli viljastava mõjuga. Wesley oli innukalt tegelenud oma isikliku vaimuliku elu teemadega, kuid nüüd pöördus tema tähelepanu teistele. Kaks kuud hiljem jutlustas üks tema sõpru ja lähedasi kaastöölisi George Whitefield vaestele söekaevuritele Lõuna-Inglismaal. Ta kutsus John Wesley endaga kaasa, kuid Wesleyl oli mitmeid kahtlusi. Jutlustamine pidanuks tema arvates toimuma vastavates tingimustes kiriku ruumides. Lisaks oli talle väga tähtis tema enda välimus ja riietus ning ta ei suutnud taluda ühtki plekki oma rõivastel. Ta oli loomult introvert ja oleks eelistanud pigem raamatukogus töötada kui tavaliste inimeste seas viibida. Kuid tema kahtlustest hoolimata tegi Püha Vaim oma tööd. Ja kui ta nägi rahvahulki ning pani tähele, kuidas nad Jeesuse sõnumi peale reageerisid, mõistis

ta: see on meie kutsumus, see on Jumala töö…

Wesley tunnistas ausalt oma vastumeelsust vabas õhus jutlustamise vastu, aga samas mõistis, et Jumal teeb siin oma tööd. „Kell neli pealelõunal ma alistusin ja astusin vastu oma sisemisele põlgusele, asudes tänaval kuulutama head sõnumit päästest – väikeselt kõrgendikult linna lähistel võisin kokku lugeda umbes 3000 inimest. Kirjakoht, millele mu jutlus toetus, oli: „Issanda Vaim on minu peal, seepärast on ta mind läkitanud kuulutama rõõmusõnumit vaestele.““

Nelipüha avab meie südamed ja mõistuse uutele perspektiividele – seal väljapool on maailm, seal väljapool on inimesed…

Jüngrid oli olnud ametis oma sõpruskonnaga, nende eelistus oli turvalisus ja soe omavaheline osadus. Samamoodi võivad kirikud sulguda endasse ja oma siseküsimustega tegelemisse, keskendudes vaid kogudusesisestele suhetele ning püüdes säilitada ja tugevdada seda, mis neil on. Kuid me kõik teame, mis juhtub majaga, mis on olnud pikka aega suletud ja õhutamata – see muutub umbseks, rõskeks ja hakkab viimaks halvasti lõhnama.
Kui Vaimu tuul puhub, võib tekkida kiusatus tuuletõkkeid ehitada, peitu pugeda ja tuppa jääda – kuid esimesed kristlased ja varased metodistid asusid ehitama tuuleveskeid, nad lasksid end tõugata liikumisse ja said ise sisemiselt muudetud Vaimu liikumise mõjul. Meie peaksime toimima samamoodi.

Vaim langes nende peale ja sellest hetkest peale tunduvad nad olevat julged ja sihikindlad – nad kõnelevad veendumuse ja väega ning niisugusest sügavast usulisest mõistmisest lähtuvalt, mis ei tulene teadmistest või elukogemustest. Vaimu töö mõjul on kõik killud paika saanud.
Just sellise sügava sissevaatega ja suure julgusega peab Peetrus oma esimese jutluse. Püha Vaimu kaastoimel jätab see unustamatu mulje kõigile kuulajatele. „Mida me peame tegema?“ küsivad nad. Parandage meelt, hakake liikuma uues suunas, laske end ristida, võtke vastu andestus oma pattude eest – ja võtke vastu Püha Vaimu and. See on and, mis on antud teie ja kõigi inimeste jaoks.

Nelipühapäeval andis Püha Vaim esimestele kristlastele julguse oma usu nimel välja astuda, kõnelda valjult ja selgelt Jumalast, kes tuli meie juurde Jeesuses Kristuses, kes elas, suri ja tõusis üles – ja kes on nüüd saatnud meile Püha Vaimu. (Ap 2:14 jj)
Ei kulunud kuigi kaua, kui Jeesusest avalikult kõnelemise tagajärjeks võis osutuda vangistus, piinamine ja hukkamine (Ap 4:1-22). Aga kui küsimuse all on kõigi inimeste armastamine, nõrkade kaitsmine ja hädaliste eest hoolitsemine, ei saa minna kompromissidele. Kui küsimuse all on vastu astumine ebaõiglusele, vägivallale, südametusele, ahnusele, isekusele ja enesekesksusele, ei saa me vaikida.

See Vaim, kelle hingus nelipühapäeva hommikul meid puudutab, on muutuse Vaim, uuenemise Vaim, ümber kujundamise Vaim. Nüüd ei ole aeg ehitada tuuletõkkeid, nüüd peaksime ehitama tuuleveskeid ja ehitama neid rohkesti. On miljoneid inimesi, kes peavad kuulma, nägema ja tundma, et Jeesus, Jumala Poeg on tulnud sellesse maailma. Et Ta elas, suri ja tõusis üles – ja Ta armastab kõiki inimesi maailmas vahet tegemata ja piire tundmata.

Mina omalt poolt olen valmis saama kõigile kõigeks ja tegema kõik selleks, et igal juhul mõned päästa. Need sõnad ütles Paulus, olles pilgeni täidetud Pühast Vaimust. (1Kr 9:19-23) Mina mõtlen samamoodi. Ma olen valmis tegema mida iganes evangeeliumi nimel, et vähemalt mõni inimene võiks õppida tundma Jeesust Kristust… ja kui Püha Vaimu tuul puhub, siis ma tahan ehitada tuuleveskeid.

CHRISTIAN ALSTED
piiskop

Foto: Pixabay

Püha Vaimu annid teenimiseks

Kolmainujumal on heldelt jaganud meile palju head. Uut elu Kristuses on nimetatud Vaimu anniks; Vaimu vili on meis kasvav Jumala iseloomu peegeldus; vaimuannid jällegi Jumala antud võimed teenimiseks. Kõigest Püha Vaimu antust on põhjust rääkida, antud artiklis käsitlen vaimuande.

Foto: erakogu

Koguduse arengu süstemaatilisemaid uurijaid ja nimekaimaid panustajaid Christian Schwarz on välja toonud kaks üllatavat tõsiasja seoses vaimuandidega. Koguduse Loomuliku Arengu Instituudi[1] esmasest küsitlusest selgus, et 80% kristlastest polnud mingit aimu oma andidest. Ilmselgelt on siin tegemist puudujäägiga, millel on mõju koguduste tegevusele. Hilisem küsitlus on aga juba palju positiivsem. Nimelt: 72% kristlastest, kes on avastanud oma vaimuannid ja rakendanud need konkreetsesse teenimistöösse, peavad ennast nüüd õnnelikumaks inimeseks.

Mis on vaimuannid ning kuidas ja milleks neid jagatakse?

Piibel ei anna meile otsest definitsiooni, kuid andide kirjelduste alusel võib jõuda järgneva üldistuseni: *vaimuannid on Jumala antud eri võimed igale kristlasele Jumalariigi edenemiseks ja ühiseks kasuks.* Vaimuandidest võime lugeda juba Vanast Testamendist (näit 2Ms 35:30-36:1), kuid põhjalikuma ülevaate leiame Uuest Testamendist (UT). Sõna „vaimuannid" tuleneb kahest kreekakeelsest sõnast: πνευματικα *(pneumatika)* – vaimu-(likud) asjad ning χαρισματα *(charismata)* – (armu)annid, kingid, tulenedes sõnast χαρις – arm. Põhiliselt räägitakse UT-s vaimuandidest ehk armuandidest kui Jumala antud võimetest mitmuses. Üheks põhjuseks on kindlasti tõsiasi, et erinevad annid toimivad koguduses samal viisil kui erinevad ihuliikmed – koos(kõlas) (1Kr 12:27-28; Rm 12:4-8). Vaimu annist ainsuses räägitakse Piiblis üldjuhul kui Jumala armust Kristuse lunastuse ja Vaimu uuenduse kaudu.

Vaimuande on mitmesuguseid. Paljude jaoks meenuvad esmalt erilised üleloomulikud väeavaldused, nagu prohveteerimine, palve läbi tervenemised, imeteod, keeltega rääkimine ja tõlgendamine. Kuid suurem osa andidest võivad tunduda üsnagi … tavalistena. Nimetagem näiteks abistamisandi, oskustööandi, andmisandi, õpetamise andi jne. Jumala sõna ei erista ande loomulikeks ja üleloomulikeks, vaid kõik on Jumala antud võimed Jumala teenimiseks.

Vaim annab ande oma äranägemise järgi (1Kr 12:11) – igaühele erinevad annid. Kusjuures sama and võib inimestes avalduda eri määral ja rakenduda eri viisil. Näiteks evangelismi and võib rakenduda igapäevaelu vestlustes, jutlustajana, evangeelsete traktaatide ja artiklite kirjutamises, sotsiaalmeedias, laste- ja noorsootöös jne. Annid antakse kõigile – s.t igaühele ja samas kõigile üheskoos – kogudusele ühiseks kasuks (1Kr 12:7).

Andide avastamine ja rakendamine

Kellel lasub vastutus andide rakendamisel? Ühtpidi on iga kristlase õigus ja osa leida oma annid. Samas lasub koguduse juhtidel kohustus varustada kogudust vaimuannialase õpetusega ning võimaldada andide leidmine ja rakendamine. Paulus rõhutab (Ef 4:11-13), et eri rollides olevate koguduse võtmeisikute kohustuseks on *kogu* koguduse valmistamine, et *kõik* oleksid haaratud koguduse töösse. Sõna „valmistada" on teinekord tõlgitud ka „varustada" või „treenida". Vastava kreeka sõna καταρτισμὸν kohta ütleb tõlkijatele mõeldud sõnaraamat, et antud kontekstis räägitakse tegevusest, mille tulemusel saavad koguduse liikmetest pädevad, kvalifitseeritud ja teenimistööks hästi sobivad inimesed. See protsess peaks sisaldama piibliõpet, palvet, motiveerimist, teste, juhendamist, praktiseerimist jms.

Kogudusse lisandub uusi inimesi ja vanadel olijatel võivad olulised asjad ununeda – seetõttu tuleb elutähtsaid tõdesid korrata. Seega pole piisav, kui üks kord on peetud koguduses vaimuandide teemaline jutlusteseeria ja kantslist on reklaamitud annitestide tegemist. Püsi-

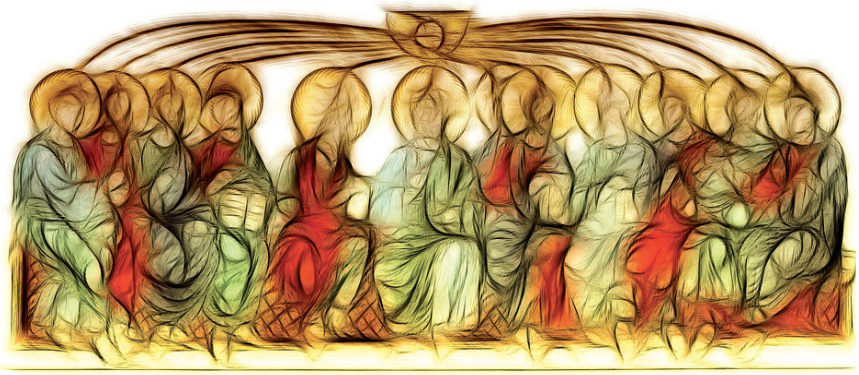

Foto: Pixabay

Nelipüha päev – Püha Vaimu väljavalamine.

vat vilja kannab see, kui andide teemaga tegeletakse jätkuvalt. On kogudusi, kus sellega tegeleb püsivalt vastav töörühm, kes on võtnud oma missiooniks annikohase teenimistöö rakendamise koguduses. Tiimi võivad kuuluda koguduse tööharude juhid. On ka võimalus usaldada anniõpetus ja andide testimine kodugruppidele. See variant toimib mõistagi siis, kui enamik koguduse inimestest on väikegruppidesse haaratud ning koguduse juhtidel on ülevaade gruppides toimuvast. Igal juhul on oluline jõuda piibliõppest, testimistest ja aruteludest praktilise rakenduseni. On hea alustada sellest, mis paistab inimesele tema annivalikute alusel sobivat, meeldivat ning anda võimalusi lühiajalisteks teenimistöö proovimisteks. Koguduses ei peaks eeldatama, et teatud ülesande võtmisel peaks inimene seda rolli täitma elu lõpuni. Pigem on hea anda võimalusi panna end proovile mitmetes teenimisvaldkondades ja töödes. Sellise inimeste liikumisega võib kaasneda küll teatav ebastabiilsus, kuid see vähendab töötegijate läbipõlemist ja annab võimaluse leida just see oma koht.

Apostel Peetrus annab meile koguduse teenimistöö korraldamiseks üliolulise võtme: „Teenigu igaüks teisi selle andega, mille ta on saanud, nagu Jumala mitmesuguse armu head majapidajad.“(1Pt 4:10) Piibli põhimõte on see, et iga inimene peab rakenduma teenimisse, vastavalt oma andidele. Jumal on juba jaganud meile igaühele annid nii, nagu Tema on otsustanud ning meie igaühe osaks on avastada oma annid ja leida endale teenimistöö, milleks Jumal on meid vastava anniga varustanud. Inimeste rakendumisel teenimisse vastavalt nende andidele ei pea õnneks alustama nullist ja leiutama jalgratast, kuna vaimuandide osas on olemas väga häid õppematerjale ja teste.

Bruce Bugbee[2] *„What Do You Do Best…“*-raamatutes ja Network Ministries Internationali annitestis on teenimiskoha leidmisel esitatud vaimuandide kõrval ka inimese kutsumus ja isikupärane laad: milline valdkond inimest innustab ja huvitab; milline on ta organiseeritus ning on ta orienteeritud enam inimestele või eesmärkidele. Meil kõigil on vaid piiratud võimed, piiratud arv talente, me oleme piiratud oma orienteerituse ja olemusega. Aga Jumal ongi meid loonud just nii, et terviklikkus sünnib koguduse liikmete ühises toimimises. Networki materjali põhjal koostatud test ja annikirjeldused on saadaval ka eesti keeles *online*[3] ja prinditavana[4].

Ilmselt kõige süstemaatilisema ja põhjalikuma käsitluse vaimuandidest leiame Christian Schwarzi sulest; samuti on NCD kodulehel võimalik teha mitmesuguste muude testide kõrval ka põhjalik annitest[5]. Antud artiklis ei ole kirjeldatud ja käsitletud vaimuande eraldi, sest ande on palju (Schwarzi käsitluse järgi 30, Bugbeel 23) ning neist igaühe kohta on kirjanduses esitatud kirjeldused ja kirjakohad, kus neid Piiblis võib leida ja kuidas need rakenduvad.

Oluline on teemasse süveneda. Kui arutled, kas pingutus on seda väärt, siis mõtle, kas paarkümmend eurot ja paarkümmend tundi on väärt seda, et elada järgnevad aastakümned mõttekalt teenides. Saaksid rakendada Jumala poolt sulle antud potentsiaali, kanda Jumala riigis tõelist vilja ning tagatipuks kogeksid end rahuolevamana ja õnnelikumana. Või siis konserveerid oma talendi higirätikusse ja ootad, mis saab. Valik on sinu.

ARGO BUINEVITŠ

Argo Buinevitš on teoloogia ja filosoofia magister, õpetanud EMK Teoloogilises Seminaris ja teistes usuteaduslikes õppeasutustes ning teenib oma andidega kaasa Suhe koguduses Helsingis.

[1] Institute for Natural Church Development = NCD International: www.ncd-international.org

[2] Bruce Bugbee / Network Ministries International: https://brucebugbee.com

[3] Annitest online: https://3dkogudus.ee/annitest

[4] Annitest prinditavana + andide kirjeldused: www.toompeakogudus.ee/annitest

[5] NCD Gift Test ja eBook: www.3colorworld.org/etests

Kirjandus

Bruce Bugbee, *What You Do Best in the Body of Christ: Discover Your Spiritual Gifts, Personal Style, and God-Given Passion*. Zondervan 2005

Christian A. Schwarz, *The 3 Colors of Your Gifts. How to discover and utilize your God-given potential*. NCD Media 2017

SELLEST, MIS TEKITAB MEIS ÖÖ, VÕIVAD JÄÄDA TÄHED

Ma palun Isa ja Ta annab teile teise Lohutaja, et Tema oleks teiega igavesti. Sel päeval te tunnete ära, et Mina olen oma Isas ja teie Minus ja Mina teis.

Jeesus

Foto: kiriku pildikogu

Mäletan oma lapsepõlvest ühte seika. Mu kasuisa töötas bussijuhina ning aeg-ajalt võttis ta ikka mind mõnele sõidule kaasa. Armastasin neid sumisevaid inimkooslusi ja teel olemist. Kasuisa oli paras romantik. Ta ei olnud mees, kes asiselt liigub punktist A punkti B. Tema reisid muutusid lugudeks, põnevateks kõrvalehüpeteks üksluisetelt trajektooridelt. Kutsusin neid oma mõtetes teekonnaks maailma lõppu. Sel korral olime jäänud hilja peale. Inimesed olid sihtkohta ära viidud ning alustasime koduteed. Väljas oli pime, bussimootori soojus ja monotoonne surin roiutasid. Ärkasin bussi peatumise peale. Kasuisa kutsus mind välja ja näitas üles taeva poole – meie üle laius tohutu sädelev tähemeri. Seisime kahekesi inimtühjal lagedal künkal ning seal ta jutustas mulle miljarditest tähtedest koosnevast Linnuteest, põhjataeva Suurest Karust, tähtkujudest ja pimedusest, milleta ei saa nähtavaks tähtede ilu.

Foto: Pexels

Nüüd, ligi poolsada aastat hiljem, omab see minevikupilt sügavamat tähendust ning annab omamoodi tuge ja lohutust, kui kohtun kannatuste ja kannatajatega.

Pimedusel võib olla tähendus

Öeldakse, et minevik ei kao kunagi ning inimene kannab seda endaga kaasas. See jääb tema igasse keharakku ja hinge. See on see, kus me oleme olnud, kus õppisime armastama ja tegime vigu. Kuigi minevikku ei saa muuta, on sellel, kuidas me kogetusse suhtume ja seda näeme, võime kõike muuta. Ei ole olemas pimedust, millel poleks tähendust.

Nad jõudsid hospiitsi, kui naise keha oli jõudnud füüsilise kokkuvarisemiseni, staadiumisse, mida kutsutakse terminaalseisundiks, aktiivseks suremisprotsessiks. Ta ei suutnud enam neelata ega rääkida ning teadvus vaheldus siin- ja eemaloleku hämaratel piirialadel. Mehe soov oli jääda lõpuni naise kõrvale, põetada, pesta, suud kasta. Ta oli siiras, kui kurvastas ühiselt kavandatud tuleviku kaotamise üle; kui asetas nuttes naise voodi kõrvale nende vastvalminud maja köögiakna all tärganud esimesed lumikellukesed; kui silitas naise aukuvajunud põski ja rääkis tema armastusväärsusest ja ilust. Valu ja ebakindlusega silmitsi seistes lubas ta endal olla avatud, kaitsetu, hea ja tänulik. Ta lohutas naist ja lubas iseennast lohutada.

Kui naine oli lahkunud, viisime koos mehega ta leinatuppa altari ette. Korraga mees hüüatas: „See on ju tema pruudikimp!“ Altari kohal oleval lihtsal maalil oli kunstniku poolt kujutatud karikakarde ja rukkilillede bukett. Ta sosistas: „See on uskumatu … te ei tea, kui oluline see mulle on …“

Ega mina ei teadnudki. Kuid Jumal teadis. Püha Vaim, kes on siinpoolsuses inimese kõrval ja tema poolel. Valguse läitja ja alalhoidja pimeduse tundidel. Nagu mees tõdes, oli naise vähidiagnoos mõjunud kui silmade avanemine ning aidanud tagasi jõuda abielu leebe, omakasupüüdmatu ja toetava olemuse juurde. Nad õppisid, kuidas lasta armastusel ennast lohutada.

Elu ei määratle mitte kaotused või see, millest lahti tuleb lasta, vaid see, mille enda sisse laseme. Muutus ei ole kaotus, sest Taevas saadab meile

alati midagi uut – võimaluse ja väljavaated uueks eluks. Öö lõpeb ning meie teekond algab väikeste sammudega uuesti. Kuid nüüd juba teadmisega, mis on armastus ja miks armastus on tähtis.

Väike võib olla suur

Haigetoas on inimesed Taeva lävel … haige ihu vangid … need, kes kõik on kaotanud, kuid keda Jumal tahab rikkaks teha lootuses.

Mäletan ühte luuvähis naist, keda põetasin. Sättisin parajasti tema pead padjal, kui ta korraga küsis: „Kas sa usud Jumalasse?“ „Jah,“ vastasin. Naine haaras kahe käega mu käest kinni ja hakkas nutma: „Jumal on hea! Mina usun ka ja ma palusin Teda, et Ta saadaks kedagi mu juurde, kes usub.“

Kõik inimesed vajavad turvalist paika, kus leida soojust ja kindlust. Kindlust ka iseenda suhtes, et Jumal valib viisi, kuidas Ta saab inimesel aidata parimal viisil tunda Teda; ning seda, et oleme tugevamad kui arvame, ja vähem üksi.
See juhtus ajal, mil olin iseennast hakanud vaatama moonutatult. Elamine, õppimine ja tööl käimine olid hoidnud mind pikalt suure pinge all, kasvanud oli vastutus paljude inimeste ees ja erinevate rollide tõttu ning ma olin unustanud kõige selle keskel enda heaolu. See maksis karmilt kätte ja mu psüühika lõi kõikuma. Süvenes halb kombinatsioon: hirm, ebakindlus ja madal enesehinnang. Elu muutus võitluseks. Lohutasin patsiente, kuid olin ise oma mõtete ja tundmustega pimedas ning sügavas augus.

Kord kui iseenda mõttetuse tunnetega töölt koju jõudsin, leidsin oma laualt väikese paberitüki, kuhu lapse käsi oli kõverate trükitähtedega kirjutanud: „Mummu. Oled kallis, et võtad mind igale poole kaasa.“

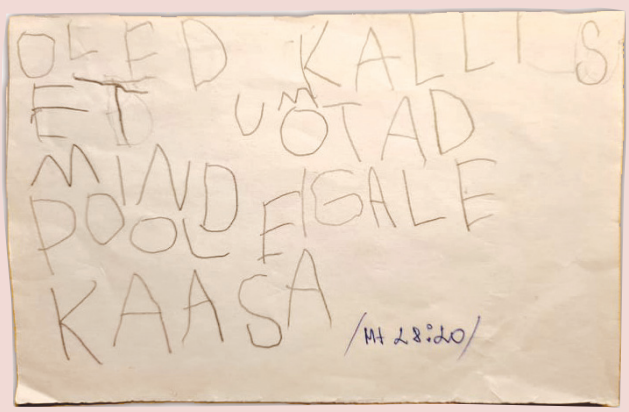

Ma ei tea ega mõista, mismoodi Püha Vaim inimese hingesoppides toimetab ning kuidas Ta suudab pealtnäha lihtsate ja väheste vahenditega mängleval kergusel murda pimeduse võimu. Igatahes oli see väega kiri. Elu hoovas mu läppuvasse sisemusse. Ma tunnetasin suhet ja usaldust, mida lapse süda väljendas, meie kokkukuuluvust, „kambavaimu“ ja üksolemist. Ning enamgi veel … ma olin ise ühtäkki seesama laps, kes Jumalat koges ja armastas tundega, et olen Temaga üks ning Ta haarab mind endaga kõikjale kaasa. Võin olla kartmatu ja armastatu.

Lihtsast esemest võib saada aare, mis peletab eemale kõik välismaailma ohud. Inimmõistes „väike“ ja „lihtne“ võib taevaste mõõdupuude järgi osutuda suureks ja raskekaaluliseks. Nagu väike kirjake, hea sõna, naeratus, sõbralik pilk, soe puudutus, esimene või viimne õnnistus. Maailm ei olegi nii kõle ja otsatu, nagu teinekord kujutleme. Miski pole kunagi parandamatu. Usaldust saab uuesti luua, armastust saab taastada.

Lugu võib õpetada

Üks patsient jutustas mulle loo. Kord läksid isa ja poeg mägedesse. Poeg lõi varba vastu kivi ära ja karjatas vihaselt: „Ai!“. Mägedest kõmises vastu: „Ai!“ Poeg hõikas mägede poole: „Kes sa oled?“ Vastuseks tuli: „Kes sa oled?“ Poiss ärritus veelgi enam ning hüüdis: „Argpüks!“ Vastuseks kuulis ta: „Argpüks!“ Poiss oli segaduses ja küsis isalt: „Mis see on?“

„Kuula ja jälgi mind nüüd tähelepanelikult,“ vastas isa ning hüüdis: „Ma austan sind!“ Vastuseks kõlas: „Ma austan sind!“ „Sa oled armas!“ hõikas isa. „Sa oled armas,“ vastas kaja. Poisi küsivat pilku nähes selgitas isa: „Seda nimetakse kajaks. Tegelikult on see aga elu ise, mis annab sulle tagasi kõik, mida sa ütled või teed.“

Kui me võtame pimedust vastu nagu taevalaotust, kus võivad rippuda sädelevad tähed, kaotab see oma hirmutava väe. Me võtame kokku oma julguse ja oleme seal, kus peame olema. Igaüks oma kohas, oma eesmärgiga, sama kindlad ja äratuntavad kui tähtkujud. Tasu tuleb naeratusena, puudutusena ja teadmisena, et kõik läheb hästi.

SIRLY LAHI
hospiitsiõde/diakon

Foto: M.Zomer/ Pexels

ELU PÜHAS VAIMUS

Marjana Luist intervjueeris vaimulike õppe- ja osaduspäevadel mõningaid pastoreid ning küsis neilt, milline on elu Pühas Vaimus, kuidas intervjueeritavad kogevad Püha Vaimu juhtimist ning mida on vaja selleks, et olla Püha Vaimu poolt juhitud.

Foto: erakogu

ARTUR PÕLD

Elu Pühas Vaimus ongi kristlase elu, sest elu ilma Püha Vaimuta ei saa olla Kristuses. Jumal on kolmainsus – Isa, Poeg ja Püha Vaim. Püha Vaim tuleb meie ellu sel hetkel, kui saame päästetud. Elu Püha Vaimus tähendab olla koos Temaga, suhelda Temaga, kuulda Teda. Jumal juhib mind läbi Püha Vaimu. Tähtsamate otsuste puhul on Püha Vaim mulle oma suure armastusega õigest valikust märku andnud. Näiteks aastal 2003 põiklesin, et mitte hakata venekeelse koguduse pastoriks. Püüdsin vastu vaielda, et mulle ei sobi, olen eestlane ja olen Gideoni laagriga juba väga hõivatud. Kaalusin isegi eestikeelse koguduse töö jätmist, et pühendada end Gideoni laagrile Aa rannas. Olime abikaasaga Egiptuses puhkamas ja külastasime üht kloostrit, mis oli ehitatud paika, kus Mooses kohtus Jumalaga põleva põõsa juures. Kui astusime sisse kloostris asuvasse kirikusse, jäi teenistust pidav munk poole sõna pealt vait, kummardas ja suunas meid pühamast pühamasse – paika, kuhu tavaliselt kedagi sisse ei lasta. Seal oli palvenurk. Kalju sisse oli 1500 aastaga kulunud sügavad jäljed. Kui seda nägin, hakkasid pisarad voolama. Siis ütles Püha Vaim: Artur, võta vene kogudus vastu.

Kui me abikaasaga Egiptusest tagasi koju tulime, ei olnud vene koguduse osas veel otsus tehtud. Paar päeva pärast koju jõudmist sõitsid ühed noored autoga meie autosse sisse. Kargasin autost välja ja hüüdsin Jumalale: sain aru, sain aru! Jumal on hoolimata minu põikpäisusest näidanud, et Ta tahab mind kasutada oma äranägemise järgi. Mulle meeldib see, et kui Ta midagi on alustanud, viib Ta selle lõpuni. Võin alati rahulikult usaldada, millal ja kus ma pean midagi tegema.

90ndate alguses Püha Vaim peatas meid, kui tahtsime emigreeruda Eestist Soome koos abikaasa Valentina sugulastega, kes kõik sinna kolisid. Plaanisin seal kogudust avada, aga see õnnestus alles hiljem, kui Andrei Hinkonen, Valentina vennapoeg, oli selleks küps. Plaanides emigreerumist, ütles Püha Vaim, et me ei sõidaks Soome, vaid mind on siin vaja. Abikaasa ütles, et tema ei tahaks siia jääda, kõik tema sugulased lähevad Soome, aga kui Püha Vaim käsib siia jääda, siis peame jääma. Sellised suhted on Püha Vaimuga.

Ta on andnud ka märku, kui olen enda peale võtnud liigselt ülesandeid. Kui mõtetes tekivad patumõtted, siis minu südametunnistus on alati pannud mind piinlikusse olukorda ja ma saan aru, et Püha Vaim juhib mind selles. Tunnen Püha Vaimu häält erinevalt. Mõnikord on see kui õrn, hell ja armastav hääl. Aga rohkem on mul olnud südameseisus arusaamisi, kus tunnen, et nüüd on see hetk, kui Püha Vaim on pannud selle mu südamesse.

Jumal on inimese jaoks ettearvamatu. Ta võib kõnetada väga erilisel viisil. Näiteks enne, kui sain ristitud, tahtsin veel suitsetada. Nii kui esimese mahvi tõmbasin, tõstis mind mingi jõud üles ja ma olin surutud vastu maja seina. Vaikselt vajusin sealt maapinnale.

Kui tunned Jumalat, siis tunned ära Tema hääle. Kui ka hingevaenlane tahab tulla ennast jumalana näitama, siis saad sellest aru, sest sa tunned Püha Vaimu. Ta tegutseb sinus erilisel viisil. Selleks, et Püha Vaimu juhtimist kogeda, on vaja käia Tema jälgedes, lugeda Piiblit, palvetada, otsida Tema ligiolu. Ta on meiega. Mõnele Ta ei väljendu nii nagu mulle. Mulle on Ta paljudel kordadel lihtsalt pühakirja abil teada andnud, mida ma pean tegema.

Mul on väga tihedad sidemed inimestega erinevatest riikidest. Saksamaalt on tulnud hoiatus, et see sõda, mis praegu on Ukrainas, jõuab Eestisse. Saksa sõbrad on öelnud, et me paneksime ennast valmis, valmistaksime ette dokumendid, et minna Saksamaale. Nad on valmis meid seal vastu võtma. Tänasin neid hoolitsuse eest ja vastasin, et usun, et Püha Vaim ütleb ka mulle endale, kui on vaja siit ära minna. Loodan alati sellele, et Ta räägib minuga. Me kristlastena ei ela „loomulikku“ elu, vaid üleloomulikku. See tuleneb sellest, et oleme ühendatud Püha Vaimuga. See on olnud õnnistuseks meile meie koguduses ja töötegemises. Me ei jookse uisa-päisa, vaid läheme järjekindlalt Issanda juhtimisel. ■

JOEL AULIS

Foto: kiriku pildikogu

Püha Vaimu töö on selline Jumala tegutsemine inimese elus, ilma milleta kristlase elu ei ole tegelikult võimalik. See on minu arvates täiesti lahutamatu osa kristlase elust, et Püha Vaim tegutseb temas. Alates sellest, et Püha Vaimu töö on inimest Jumala juurde tõmmata ja meeleparandusele juhtida. Vaimulik uuestisünd ja igapäevane käimine koos Jumalaga ei ole mõeldav ilma Püha Vaimu jõuta, abita, juhtimiseta.

Eks neid viise on erinevaid, kuidas Püha Vaim toimib ja kõnetab. Minu kõige esimene kogemus Püha Vaimu tegevusega minu elus oli varases teismeeas, kui meil oli noorte väljasõit. Seal ühel õhtusel koosolekul kutsuti eestpalvele noori, kes soovisid saada täidetud Püha Vaimuga. Ma ise ei oleks läinud, aga õde tahtis minna ja tiris mind ka kaasa. Minu pärast palvetati. Ma ei mäleta, et ma kohapeal midagi erilist oleks kogenud, aga mingi sisemine muutus toimus pärast seda. Toon ühe kummalise näite selle muutuse kirjeldamiseks. Me elame suure tänava ääres. Naabripoisiga meeldis meile talviti meie aia äärest mööda sõitvaid busse loopida lumepallidega ning siis vaatasime, kuidas bussis istuvad inimesed ehmusid. Pärast eestpalvel käimist oli üks õhtu, kus naabripoisiga väljas olime ja ta ütles: hakkame lumepalle loopima. Südametunnistus andis väga selgelt märku, et see ei ole õige ning ütlesin naabripoisile ei.

Kui rääkida, kuidas ma igapäevaselt Püha Vaimu juhtimist kogen, siis selleks on kindlasti Jumala Sõna. Püha Vaim avab seda. Jumala Sõna ei ole võimalik mõista ilma selleta, et Jumal seda ilmutaks või avaks. Sellest saab ilmutatud teadmine. See ei ole vaid teoreetiline teadmine, vaid sisemine valgustatus, kui Sõna meie jaoks süvitsi avaneb. Ma ei saa öelda, et ma oskan tänaseks päevaks kindlalt Jumala häält eristada, aga eks me oleme protsessis, et õppida kuulama Püha Vaimu juhtimist ja kõnetust ja sellele kuuletuma. Mõnikord kutsub Püha Vaim isiklikule meeleparandusele, mõnikord Ta annab väga praktilise märguande, näiteks mine ja räägi selle inimesega või mine tee midagi kellegi heaks. See on pigem selline sisemine õhutus või teadmine, mille kaudu Püha Vaim mind juhib.

See võiks olla iga kord, aga mõnikord tunnen, et jumalateenistused annavad sellise erilise kogemuse, kus Jumal läbi erinevate inimeste näiteks kõneleb sama asja. Kuigi me ei ole mingeid asju kokku leppinud, näeme, kuidas need asjad kokku jooksevad ja läbi erinevate inimeste Jumal samal teemal räägib. Aga Püha Vaimu juhtimist koguduses võib näha ka selles, et meid on üksteise kõrvale pandud, et me üheskoos kasvaksime, et näeme koguduses seda, kuidas Jumala annid, ka Püha Vaimu annid, toimivad üksteise kõrval, et kogudust tervikuna üles ehitada. Aga ka seda, kuidas Jumal kasutab meid üksteise heaks, et üksteist julgustada ja toetada. On ka neid kordi, kus Jumal kasutab teisi selleks, et meid korrigeerida. ■

JOEL RANG

Foto: kiriku pildikogu

Usun, et kõigile neile, kes on Jumala lapsed ja sündinud Jumala riiki, on Püha Vaim reaalne isik, kes on läkitatud meile Isast. Jeesus ütles, et Tema palub Isa, kes annab teile teise Tröösti (Püha Vaimu), kes jääb meie juurde igavesti. See tähendab, et Ta ei tule meid korraks külastama ja tröösti, vaid jääma meisse igavesti. Isa tahab ja igatseb, et me elaksime ja oleks Temaga igavesti. Ilma Püha Vaimuta me ei saa seda osadust ja kontakti Isaga. See on nii lähedane osadus, et Ta elab meie sees. (Jh 14:16-17.)

Koguduses annab Püha Vaim oma laste kaudu sõnumeid ja erinevaid armuande ühiseks kasuks ja mitte nii nagu meie inimestena tahaks, vaid nii nagu Tema tahab. Selleks on vaja õppida Teda tähele panema ja kuulama, tegema nii nagu Tema tahab, sest kogudus on ju Tema oma ja Ta on juhtija. Püha Vaim väljendab end palvetes, lauludes, kui kiidame oma Issandat, ja sõnumites (prohvetlik sõna, tunnetuse sõna, tarkuse sõna jne – 1Kr 12:1-11).

Minule on Püha Vaim andnud teenistuse ajal tunnetuse sõna kellegi jaoks, et tröösti, kinnitada ja suunata õdesid-vendi ühtsusesse. Kõige enam olen kogenud seda siis, kui kogudus ülistab ja kiites laulab Issandale. Pühas Vaimus on suur jõud ja Jumala rikkus koguduse jaoks igal ajal! ■

Semjonovid

Aseri metodisti kogudust teenib ustavalt Semjonovi pere, kuhu kuuluvad Dmitri (47), Irina (42), Debora (6) ja Nathaniel (2,5). Dmitri on koguduse pastor. Tema abikaasa Irina töötab koolis õpetajana. Kõige huvitavam töö on aga Deboral ja Nathanielil – nemad käivad lasteaias.

Irina ja Dmitri kohtusid esimest korda 16 aastat tagasi EMK Teoloogilise Seminari augustikuu õppesessioonil. Vähem kui kuu aja pärast nad kihlusid ning detsembris abiellusid.

Irina: „Kui me räägime noortele oma kokkusaamise loost, siis ütleme alati, et selles osas ei tasu meie eeskuju järgida – tutvumise ja abiellumise vahel oli väga lühike aeg. Ning naljatades lisame, et piduliku menüü koostamiseks jääb nii lühikese ajal puhul väga vähe aega. Tegelikult me aga valmistusime pulmadeks väga tõsiselt: palvetasime, paastusime, lugesime koos raamatuid, mis rääkisid perekonnaks olemisest. Olime mõlemad selleks ajaks juba 10 aastat kristlased olnud. Palvetasime, et Issand ühendaks meid üheks pereks, et tuua Talle ühiselt vilja.“

Dmitri, Irina ja Nathaniel.

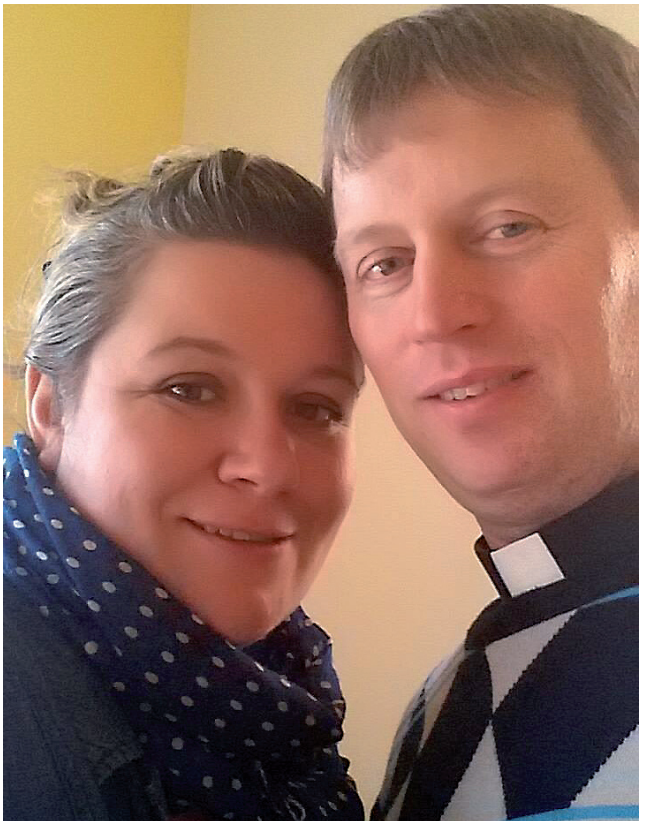

Fotod: erakogu

Dmitri: „Tulin patukahetsusele pärast sõjaväest tulekut. Olin üle 20-aastane, kui hakkasin Jumala peale mõtlema. Sageli palvetasin kodus olles. Ühel päeval, kui hääletasin Aseri poole, võttis üks Soome misjonär mind oma auto peale ning jagas mulle evangeeliumi oma väga viletsas vene keeles. Mõne aja pärast otsustasin minna kirikusse. Minu kodu lähedal oli metodisti kirik. Läksin sinna. Pärast jutlust tegin meeleparanduspalve.“

Irina: „Mina kasvasin üles õigeusklikus peres. Vanaema rääkis meile Jumalast. Minu esimene paastumise ja vanaema tervenemise eest palvetamise kogemus oli 12-aastaselt. Kolm aastat hiljem sattusin abiliseks nelipühi koguduses, kus parandasin meelt ja kus mind ka ristiti.“

Dmitri ja Irina kogesid, et Jumal kutsub neid oma teenistusse, kuid nad ei teadnud täpselt, kuhu ja kuidas. Pärast abiellumist kaalusid nad korduvalt Aserist Pärnusse või Haapsallu kolimist (nendes linnades oli Irina varem teeninud), kuid iga kord, kui nad olid selle pärast palvetanud, said nad Jumalalt kinnituse, et nad peavad Aserisse jääma. Kui Aseri metodisti koguduse pastor Viktor Batov teatas, et ta läheb pensionile, lahenes see küsimus – kus nad peaksid teenima – kuidagi iseenesest. 10 aastat tagasi määrati Dmitri Aseri metodisti koguduse kohalikuks pastoriks.

27-aastane Aseri kogudus ei ole väga suur, teenitakse ligikaudu 12-30 inimest.

Irina: „Meie küla on väga väike, elanike arv väheneb, noored lahkuvad siit pärast kooli

lõppu. Palvetasime ja küsisime Jumalalt, milline peaks olema see töö, milleks Jumal on meid ette valmistanud, ning milleks peaksime olema valmis. Jumal ütles meile, et me oleme paljude jaoks koht, kus nad on vaid mõnda aega ja siis nad liiguvad meie juurest edasi, kolides teise kohta. Aastate jooksul oleme näinud, kuidas Jumal toob meie juurde inimesi, kes elavad siin kolm kuud või aasta ja siis liiguvad edasi. Selle perioodi jooksul, kui nad Aseris on, võtab meie kogudus neid vastu ja kaasab oma teenistusse. Viimase kuue aasta jooksul on meie juures olnud perekond Ameerikast, ehitajad Ukrainast, Venemaalt, Koreast, Inglismaalt, Valgevenest. Nad kõik räägivad, et nende Aseris olemise perioodil tundsid nad end meie koguduses koduselt. Me näeme selles Issanda kätt. Meie jaoks on see suur ime – Jumal ühendab erinevad inimesed ühtseks tervikuks.

Meie kogudust nimetatakse sageli külalislahkeks – meil käib väga tihti külalisi. Mõnikord juhtub, et kuu aja jooksul on igal pühapäeval jumalateenistusel külalisi. Meil on pühapäevakool ja piiblitunnid. Pärast kõigi koroonaviirusega seotud piirangute kaotamist saime tagasi naasta oma traditsiooni juurde – pakume sooja lõunasööki kõigile jumalateenistusel osalejatele. Puhkuse ajal korraldame lastele päevalaagreid ja juba mitmendat suve järjest oleme korraldanud kirikuõue kohvikuid. Jõulude, ülestõusmipüha ja lõikustänupühadeks valmistavad koguduse õed oma kätega kõikidele kirikulistele kingitusi.“

Sellest ajast alates, kui Ukrainas algas sõda, on Aserisse saabunud palju sõjapõgenikke. Aseri elanikkond on ligikaudu 1100 inimest, sõjapõgenikke juba üle 100.

Irina: „Meie kogudus on hetkel „eestkostjaks“ viiele perele, kes praeguseks juba elavad korterites ja on üsna iseseisvad. Mõned sõjapõgenikest on Aseris elanud juba peaaegu kaks kuud. Kaks korda kuus korraldame naiste koosolekuid, kus on osalenud 14-16 ukrainlannat. Laupäeva hommikuti tehakse lasteteenistust, kus osalevad nii kohalikud kui ka Ukraina lapsed. “

Dmitri ja lapsed.

Irina: „Enne sõja algust andis Jumal meile sõna selle kohta, et me ei peaks häbenema, vaid hindaksime seda vähest, mis meil on. Jumal ütles, et väike seeme, mis meil on ja millega me inimesi õnnistame, saab suureks õnnistuseks nii neile, kellesse me selle seemne külvame, kui ka meile endile. Iga väike tegu, mis inimeste silmis tundub väike, on Jumala silmis tegu, mis vajab tegemist ja see on väga väärtuslik. Kellegi toitmine, kellegi lohutamine või lihtsalt hambapasta andmine – need on asjad, mille tegemine on tähtis. Nüüd pole aega oodata suuri asju, nüüd on vaja teha ära kõik pisiasjad, millest sõltub palju.

Semjonoveid küsitles MARJANA LUIST

„Tunnen Irinat ligikaudu 7-8 aastat. Alati imetlen, kui ennastohverdav inimene ta on. Ta on koolis õpetaja, tal on kaks väikest last, kes on tihti haiged, aga Irina ei väsi. Igal koolivaheajal – nii kevadel, sügisel kui talvel – korraldab ta lastelaagreid ja üritusi. „Aseri on väike linn, lastel ei ole siin palju tegevust, keegi ju peab nende eest hoolt kandma,“- põhjendab Irina oma aktiivsust. Viimase kahe kuu jooksul on Semjonovid leidnud ja korrastanud mitu vana korterit. Irina korraldab iga kahe nädala tagant naisteõhtuid selleks, et tutvustada ukrainlannadele Eestimaa elu, ta katab kohvilaua ja valmistab väikseid kingitusi. Irina panustab oma aega, jõudu ja raha kogu südamest, et teenida Jumala riiki! Ja ta teeb seda alati naeratusega!“

MARIA OSSIPOVA
Tallinna Uue Alguse kogudus

RAHUPREEMIA OLAV PÄRNAMETSALE

13. märtsil andis Metodisti Maailmanõukogu peasekretär piiskop Ivan M. Abrahams Olav Pärnametsale üle nõukogu kõrgeima autasu – rahupreemia, mille saajate hulgas on varasemalt olnud Ameerika Ühendriikide president Jimmy Carter, Makedoonia president Boris Trajkovsky, Egiptuse president Anvar Sadat, Lõuna-Aafrika Vabariigi inimõiguslane ja president Nelson Mandela ja mitmed teised. Rahupreemia antakse inimesele, kes on oma tegutsemisega näidanud üles vaprust, loovust ja järjepidevust.

Olav Pärnamets on Eesti Metodisti Kirikus teeninud nii pastori kui ka superintendendina. Nõukogude ajal näitas Olav üles julgust seista kiriku eest, hoolimata võimude-poolsest rõhumisest. Tema rahu taotlemisest annavad tunnistust oikumeenilise töö eestvedamine (Eesti Kirikute Nõukogu üks asutajaliikmetest, selle asepresident ja Eesti Evangeelse Alliansi president) ning kahe rahvuse (eesti ja vene) koostoimimine kirikus, mida ta juhtis aastatel 1979-2005.

Auhinna üleandmistseremoonia toimus Olavi kodus, kuhu olid teda õnnitlema tulnud Ühinenud Metodisti Kiriku Põhja ja Balti piirkonna piiskop Christian Alsted, Eesti Metodisti Kiriku superintendent Robert Tšerenkov ja Olavi endised kolleegid Tallinna metodisti kogudusest. KT

Fotod: Robert Tšerenkov

Fotol: istub Olav Pärnamets, seisavad piiskop Ivan Abrahams (vasakul) ja piiskop Christian Alsted (paremal).

Foto: Joel Aulis

Olav Pärnamets koos abikaasa Urvega, piiskop Ivan Abrahams.

IN MEMORIAM

RUDOLF SIIRAK

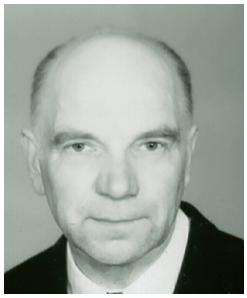

(7.11.1927–15.12.2021)

sündis ja veetis noorpõlve Kullamaal. Õppis puidutöötlemist, töötas Haapsalus ja oli vennastekoguduse jutlustaja.

1957. aastal liitus ta Haapsalu metodisti kogudusega. Rudolf õnnistati diakoniks ja ordineeriti vanemaks. 1971. aastal määras superintendent emeeritus Valdo Ojassoo Rudolfi kogudust pastorina teenima. Ametisse õnnistas superintendent Aleksander Kuum.

Koguduseliikmetele ja sõpradele oli Rudolf Siirak lihtsalt vend Ruudi. Ta oli tähelepanelik, osavõtlik, hea tuumaka, selge sõnaga õpetaja. Käelises tegevuses osavana hoolitses ta Haapsalu metodisti kiriku hoone eest, mis on säilinud paljuski tänu tema hoolele. Rahuliku järjekindlusega viis ta alustatud tööd lõpule. Tema käejälgi on kirikus keldrist korstnani.

Ruudi siirdus emerituuri juulis 1998, kui tema ametijärglane oli lõpetanud seminari ja määratud teenistusse. Kakskümmend seitse aastat oli ta olnud ustav koguduse karjane. Elujõulist aega kasutas Ruudi teiste aitamiseks. Kui ka oma igapäevane elukorraldus käis juba üle võimete, elas ta mõned aastad poja peres ja viimaks hooldekodus.

Ruudile oli antud pikk, sisukas elu. Innukas usk Jumalasse, tingimusteta kuulekus Tema Sõnale elas temas viimseni. Oma elu lõpul ei tundnud ta enam inimesi ära, aga kui küsiti, kas sa Jeesust tunned, hüüdis ta säravi silmi: „Miks ma siis Jeesust ei tunne!“ Kirjutatud on: „Pidage meeles oma juhatajaid, kes teile on rääkinud Jumala sõna; pidades silmas nende elukäigu lõppu, võtke eeskujuks nende usk!“ Hb 13:7. Oleme tänulikud Jumalale, et Ruudi on antud meile ja meid temale. Nüüd on ta Issanda rahus, meie aga veel sinnapoole rändamas, kaasas mälestus Ruudist, kallis kõigile, kes teda tundsid.

URMAS RAHUVARM

HEINO SEPPEL

(29.09.1948–6.03.2022)

sündis Reeküla koguduse pastori Johannes Seppeli perre, kus oli kokku 10 last. Oma nooruspõlve veetis Heino Saaremaal ning seejärel asus elama Tallinnasse, kust leidis endale abikaasa Malle. Olles küll kristlikus peres kasvanud laps, elas Heino mingi perioodi oma elust siiski maailma radadel. Kirikusse jõudis ta uuesti oma laste kaudu, kes hakkasid aktiivselt kirikus käima ja kutsusid sinna ka oma vanemaid.

Kui Heino vanemad vajasid igapäevastes toimetamistes abi, kolisid Heino ja Malle Saaremaale Heino lapsepõlvekoju. Heino hakkas teenima Reeküla koguduses noortepastorina ning 1994. aastal ordineeriti ta diakoniks. 2001. aastal määrati ta Reeküla koguduse kohalikuks pastoriks.

Oma elu jooksul jõudis Heino tööd teha väga erinevates valdkondades: metsatööst arvutipoeni ja teede-ehitusest laojuhatajani. Lisaks kirikus teenimisele ja ilmalikule tööle oli Heino teatud perioodil Kaali põhikooli hoolekogu esimees.

Muusika ja laulmine olid Heino elus alati tähtsal kohal – ta laulis Reeküla koguduse laulukooris ning Saaremaa vendade meesansamblis.

Suur on olnud Heino panus Reeküla koguduse hoone eest hoolitsemisel. Lugematu arv tunde ja teiste silmade jaoks varjatuks jäänud tööd on ta koos abikaasaga teinud koguduse heaks.

Heino teenis kohaliku pastorina aastani 2018, mil ta jäi emerituuri.

UNO KÜLVISTE

(28.03.1929–11.04.2022)

93-aastaseks elanud Uno Külviste alustas oma vaimulikku teenistust Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liidu Viimsi koguduse diakonina ja Tallinnas Harku tänava vennastekoguduse evangeeliumikuulutajana. Samal ajal õppis ta Tallinna Polütehnilises Instituudis. 1973. aastal jättis Uno oma õpingud ja töö Tallinnas ning asus superintendent Aleksander Kuuma ja Hugo Oengo läkitusel tööle Rakvere metodisti koguduses.

Pastor Uno Külviste teenis Rakvere metodisti kogudust pastorina 36 aastat. Kogudus oli tänulik, et pärast sagedasi pastorite vahetusi saavutati Uno Külviste teenimisperioodil teatav stabiilsus. Tema ametiajal töötasid pühapäevakool, laulukoor, naisteosadus, toimusid palve- ja piiblitunnid, samuti remonditi katus ning tehti veel mitmeid parandus- ja remonditöid koguduse hoones. Uno abikaasa Leida oli pastori kõrval väga vajalik ja tubli abiline koguduse töös.

Uno Külviste tunnistas 2020. aastal tehtud telefoniintervjuus Taavi Hollmanile, et tema nõrga tervise ja mitmete raskete operatsioonide tõttu sai ta paremini mõista koguduseliikmete muresid. 2009. aastal jäi Uno Külviste emerituuri. KT

Karjaseametist

Foto: kiriku pildikogu

Apostel Pauluse kirjas efeslastele (4:11) öeldakse, et Jeesus on see, kes on pannud mõned apostleiks ja mõned prohveteiks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks. Tekstis on palju avastamisväärset, mida uurima asudes võiks küsida: mida?, miks?, kes?, millal?, kui kauaks? jne. Meie võtame siit täna vaid ühe osa. Jeesus koguduse peana (Ef 5:23) paneb ise oma kogudusele karjased ehk pastorid, kes on kutsutud Jumala karja hoidma, kaitsma ja juhendama.

Kõige olulisemaks pastoriameti juures on esmalt Issanda Jeesuse poolne kutsumine ja anni andmine. Olles teismelisena lugenud Billy Grahami raamatuid, soovisin saada evangelistiks. Alles hiljem tajusin, et Issand kutsus mind hoopis karjaseks. Ka Tallinna metodisti kogudus, kus ma päästetud sain ja üles kasvasin, tajus seda kutsumist minu elu üle. Juba üsna varakult anti mulle väikeseid ülesandeid kas tunnistusega üles astuda või noorte kogunemisi juhatada. Kogudus eesotsas superintendent Olav Pärnametsaga oli valmis minu kutsumust kinnitama, andes soovituse kõigepealt diakoniks ordineerimisele, mis leidis aset märtsis 1992. Diakoniordinatsioonis usaldati mulle ka koguduse noortepastori amet.

Kaks olulist aspekti karjaseameti juures on siis esmalt Issanda kutsumine, teiseks Kristuse maapealse ihu osa – kohaliku koguduse – kinnitus ja volitus. Karjasekutsumus on igaühe elus individuaalne, kuid see peab leidma praktilise väljenduse Kristuse Ihus. Issandalt antud and peab saama toimida koguduse keskel, kus see kasvab ja areneb. Kui seda andi nähakse, kogetakse ja see toob vaimulikku kasu, siis on koguduse ülesanne seda andi kinnitada ja volitada. Vanas Testamendis olid templiteenistuse toimetamiseks kutsutud preestrid ja ülempreester. Kirjast heebrealastele loeme viienda peatüki alguses, et „keegi ei võta enesele seda au ise, vaid Jumala kutsel nagu Aarongi“. (Hb 5:4) Ka karjase ehk pastori tiitlit ei võeta ise, see antakse.

Kutsumise, anni ja kogudusepoolse kinnituse kõrval on oluline ka ettevalmistusprotsess. Kuulsin kord loo kellestki noorest mehest, kes teatas pastorile, et tal on Jumala kutse saada pastoriks. Nii palus ta pastorit talle tööd anda. Tark pastor andnud noormehele koristusriistad ja teatanud, et kiriku ümbrus vajab puhastamist. Noor mees võttis töö rõõmuga vastu. Järgnevatel päevadel, kui ta kiriku ümbrust puhastas, laulis ta rõõmsalt Issandale tänulaule. Nii vormis ja valmistas Jumal oma tulevast töötegijat. Varsti tajus pastor, et poisi üle on tõesti Jumala kutsumine, ning hakkas noort venda ka vaimulikus töös rakendama.

Jumal valmistab oma töötegijaid ette ühest küljest praktilise töö käigus, aga teisest küljest on tarvis ka õppida. Reeglina saab metodisti kirikus vaimuliku ordinatsiooni alles peale magistrikraadi omandamist. Põhjala ja Baltikumi piiskopkonnas oleme kokku leppinud, et EMK Teoloogilise Seminari bakalaureuse taseme diplom on piisav vaimuliku ordinatsiooniks. Minu vaimulikutöö haridustee, mis algas Global Outreach Bible'i Instituudis, kulges 1993. aastal edasi teoloogiaõpingutega Tartu Teoloogia Akadeemias ning seejärel, 1994. aasta sügisest, EMK Teoloogilises Seminaris. Alles pärast seminari lõpetamist ja diplomi saamist kevadel 2000 ordineeriti mind vanemaks EMK-s.

Vastavalt kirikukorrale tegeleb ordinatsioonikandidaatidega ordinatsioonikomisjon. Viimase ülesandeks on kandidaadile mentori määramine, tema kutsumuse kinnitamine ja teenimistöö ning õpiprotsessi jälgimine. Oluline on ordineerimisprotsessis ka juhendamine ja ordinatsiooniks ettevalmistamine. Ordinatsiooniprotsessi erinevaid hetki, tegevusi ja ajalist kulgu Eesti Metodisti Kirikus iseloomustab artikli kõrval olev tabel.

Apostel Paulus ütleb: „See on ustav sõna. Kui keegi igatseb ülevaatajaametit, siis ta igatseb üllast tööd.“ (1Tm 3:1) Tõesti, mis on kaunim, kui selles ajalikus elus panustada ja olla abiks igavese Issanda maapealse ihu osa ülesehitamisele. Kui karjane on ustav vastavalt 1Pt 5:1–3 tekstilõigule: **Vanemaid teie seas ma kutsun nüüd üles kui kaasvanem ja Kristuse kannatuste tunnistaja ning ühtlasi osaline tulevases kirkuses selle ilmumisel: hoidke teile hoida antud Jumala karja, mitte sunni pärast, vaid vabatahtlikult Jumala meele järgi, mitte häbiväärses kasuahnuses, vaid andunult, mitte nagu isandad liisuosa üle, vaid olles karjale eeskujuks,** siis teostub ka neljas salm: „Ning siis kui Ülemkarjane saab avalikuks, võite te võtta vastu kirkuse närtsimatu pärja“. (1Pt 5:4)

TAAVI HOLLMAN
Rakvere kogudus

Kes?	Tegevus. Mida teeb?	Aeg. Millal?
Ordinatsioonikandidaat	Vähemalt kaks aastat metodisti kiriku tunnistavaks liikmeks olnud isik annab oma koguduse pastorile teada seesmisest Jumala kutsest karjaseametisse (pastor, kaplan) EMK-s	Sügistalvine tööperiood kuni aastavahetuseni
Kohaliku koguduse pastor	Ülalmainitud isiku pastor viib temaga läbi esmase vestluse ja teeb otsuse, kas - oodata ordinatsiooniprotsessi algatamisega, või - kinnitada kutsumust, andes kandidaadile ordinatsiooniks teatamise sooviavalduse blanketi	Võimalusel enne aastavahetust
Ordinatsioonikandidaat	Kandidaat tutvub sooviavalduse blanketi sisuga ja teeb otsuse - protsessi mittejätkumise, või - jätkamise osas, täites avalduse ja viies selle tagasi oma koguduse pastorile.	Hiljemalt jaanuaris, aga enne kohaliku koguduse konverentsi
Kohaliku koguduse pastor	Pastor esitab täidetud sooviavalduse blanketi kohaliku koguduse konverentsile	Kohaliku koguduse konverentsil
Kohaliku koguduse konverents	Koguduse konverents teeb otsuse, kas - mitte toetada kandidaadi vaimulikuks saamise algatamist, - toetada seda, kinnitades konverentsi delegaatide 2/3 häälteenamusega nimetatud kandidaadi sobivust vaimuliku ametisse	Kohaliku koguduse konverentsil
Superintendent	Superintendent võtab avalduse, kinnitab selle lähtuvalt kohaliku koguduse konverentsi otsusest, ja viib esitamiseks EMK ordinatsioonikomisjonile	Pärast kohaliku koguduse konverentsi
Ordinatsioonikomisjon	Ordinatsioonikomisjon võtab avalduse vastu ning saadab kandidaadile kirjaliku töö küsimused ja kandidaadi informatsiooniankeedi	Kui avaldus laekub komisjonile pärast 15. märtsi, võib kinnitamine jääda alles järgneva aasta aastakonverentsi vaimulike sessioonile
Ordinatsioonikandidaat	Kandidaat vastab küsimustele kirjalikult ja saadab kirjatöö ning täidetud informatsiooniankeedi ordinatsioonikomisjonile tagasi	Hiljemalt 10. aprilliks
Ordinatsioonikomisjon	Ordinatsioonikomisjon tutvub kandidaadi kirjaliku tööga ja teeb otsuse - lükata avaldus tagasi, või - kutsuda kandidaat vestlusele	Aprill–mai
Ordinatsioonikomisjon	Ordinatsioonikomisjon vestleb kandidaadiga	Mai–juuni
Ordinatsioonikomisjon	Ordinatsioonikomisjon teeb otsuse, kas - kinnitada avaldus ning võtta kandidaat vastu ordinatsioonikandidaatide nimekirja, määrates talle mentori, andes talle Ordinatsioonikandidaadi juhendmaterjali I osa ja esitades informatsiooni Aastakonverentsi vaimulike sessioonile, või - lükata avaldus tagasi	Mai–juuni
Ordinatsioonikandidaat	Ordinatsioonikandidaat lepib mentoriga kokku esimese kohtumise aja ja kohtub mentoriga vähemalt kord kvartalis	Iga kvartal (välja arvatud suvekuud)
Kohaliku koguduse pastor	Kohaliku koguduse pastor rakendab kandidaati oma koguduse teenimistöös rohkem kui varasemalt	Suvi ja sügistalvine tööperiood, hiljem aastaringselt
Superintendent	Superintendent jälgib, et konkreetse kandidaadi kohaliku koguduse järgmisel konverentsil tuleb taas kord kinnitus kandidaadi jätkuva toetuse kohta ordinatsioonikandidaadina. Kui kandidaat võetakse vastu Aastakonverentsi prooviliikmeks, siis ei pea enam kohaliku koguduse konverentsi iga-aastast kinnitust taotlema	Järgmise aasta jaanuar–mai
Ordinatsioonikomisjon	Kohtub kandidaadiga ja jälgib aasta jooksul toimunud arenguid	Järgmise aasta märtsis–mais
Ordinatsioonikomisjon	Esitab kandidaadi Aastakonverentsi vaimulike sessioonile prooviliikmeks saamiseks	Juunis
Piiskop ja superintendent	Leiab prooviliikmele määramise	Juunis
AK vaimulike sessioon	Teeb ühe kahest valikust - võtab kandidaadi prooviliikmeks vastu - ei võta kandidaati prooviliikmeks vastu	Aastakonverentsil
Ordinatsioonikomisjon	Vestleb igal aastal AK prooviliikmega ja annab talle *Ordinatsioonikandidaadi juhendmaterjali II osa*	Märts–mai
Ordinatsioonikandidaat	Kohtub igal aastal oma mentoriga	Vähemalt kord kvartalis
Ordinatsioonikomisjon	Ordinatsioonikandidaadi prooviaja täitumisel (vähemalt kaks aastat) saadab ordinatsioonikomisjon prooviliikmele teise kirjatöö küsimused	Veebruar–märts
Prooviliige	Vastab kirjalikult esitatud küsimustele ja saadab ordinatsioonikomisjonile	Märts
Ordinatsioonikomisjon	- vestleb prooviliikmega - esitab kandidaadi AK vaimulike sessioonile AK täisliikmeks vastuvõtmiseks, teisisõnu ordinatsiooniks või - prooviliikmena jätkamise osas	Märts–mai
AK vaimulike sessioon	Teeb otsuse, kas - kinnitada ordinatsioon, või - lükata ordinatsioonikomisjoni ettepanek tagasi	Aastakonverents
Piiskop	Ordineerib AK prooviliikme vanemaks või diakoniks	Aastakonverents

Teoloogilise seminari akrediteerimine

Eesti Kõrghariduse Kvaliteedihindamise Agentuur otsustas 31.02.2022 istungil akrediteerida Eesti Metodisti Kiriku Teoloogiline Seminar kolmeks aastaks. Eelmine akrediteerimine toimus kolm aastat tagasi. Vahepealsesse aega jäi koroonakriis, mille tõttu olime sunnitud tegema tiigrihüppe *online*-õppes. Seminar arendas välja hübriidõppe (see on õppevorm, kus õpe toimub klassiruumis ja veebis üheaegselt) tingimused kolmekeelse õppe jaoks. Akrediteerimiste vahelisse perioodi mahtusid veel kooli stiiliuuendus, uus arengukava ja selle rakenduskava, teadusarenduse tegevuskava, õppejõudude 5 aasta arendusplaan, eelarve vahendite kasv, palgatõusud, infomaterjalid tudengitele, visioonimaterjalid toetajatele, Koguduse Kasvu Konverents jne. Eestseisuse juures moodustatud arenduskomitee abiga leidsime koolile uusi vahendeid. Lõime teadusarenduse juhi ja PR juhi ametikohad. Saime rahvusvaheliste võrgustike abil toimima teadus- ja arendustegevuse, kaasates personali ja innustades õppejõude süsteemsemalt teadustööle pühenduma. Arendustegevuste viljad vajavad aega küpsemiseks. Meie ühine pingutus on kandnud head vilja. Meie kool elab ja tegutseb, areneb ja muutub.

Seminari külastanud rahvusvahelise hindamisnõukogu eksperdid märkasid arenguid teadus-arendustöö valdkonnas ja juhtimise tasandil. Ekspertide poolt koostatud raporti alusel lootsime 7-aastast täisakrediteeringut. Kahjuks jäi see saamata. Eesti õpilased on Euroopa parimad loodusteadustes, matemaatikas, lugemisoskuses. Sama kõrged ootused esitatakse ka väikestele usuteaduse ja praktilise teoloogia õppeasutustele. Me peame tegema suuri asju väheste vahenditega. Samal ajal oleme väärtuste pingeväljas: see, mida ootab riik ja mida väärtustab kirik, ei lange täielikult kokku. Meil tuleb leida sobiv tasakaal.

Töö peab jätkuma akadeemilise kultuuri loomisel ja personali arenduse osas. Eestis on tugev konkurents vähestele kõrgemalt haritud kvalifitseeritud töötajatele. Meil tuleb olla avatumad uutele õppejõududele Eestist ja välismaalt, pühenduda nende värbamisele ja hoidmisele ning pürgida ka ise edasi doktorikraadide poole. Head haridust pakkuv, arenev kool sünnib koostöös hästi ette valmistatud ja pühendunud inimestega, kes usuvad kooli tulevikku ja järjepidevalt suunavad oma fookuse ja ressursid õigesse kohta. Rahulolevad vilistlased ja tudengid on aastatepikkuse töö tulemus ja nemad on meie parim reklaam.

Meie ees on suured väljakutsed, aga need on ületatavad. Meie rajajatel oli visioon rajada ülikool, mitte piiblikool. Meil tuleb rajajate visiooni alal hoida ja olla selle head majapidajad. Jumala abiga teeme seda edasi. Tänan kõiki kaastöölisi, õppejõude, tudengeid, vilistlasi, eestseisust, tööandjaid, huvigruppe, toetajaid ja sõpru, kes on meid toetanud. Tänu teile võime julgelt tulevikku vaadata. Me tahame olla alati parim seminar teie jaoks.

KÜLLI TÕNISTE
EMK Teoloogilise Seminari rektor

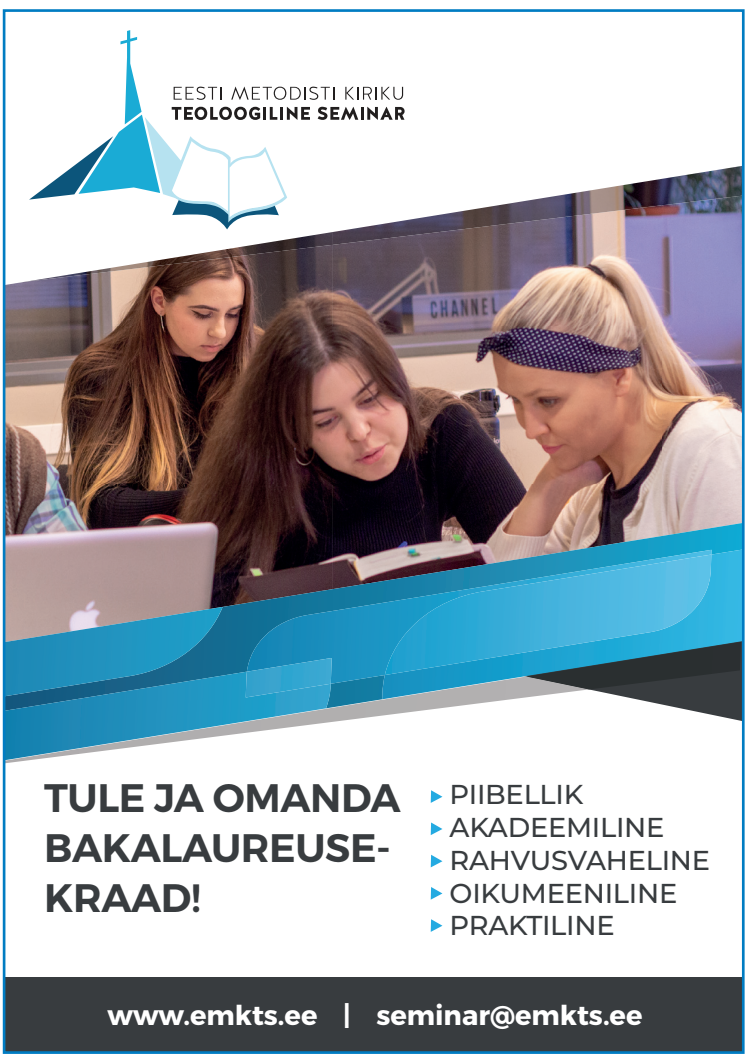

Mis on sõdade sõnumid?

Gümnaasiumi päevil kirjutasin kirjandi teemal „Mis on sõdade sõnumid?". Ukraina sõja tõttu on kirjandi pealkiri mu mälestuste kaevust pinnale kerkinud ja leian end taas sellele mõtlemas.

Foto: erakogu

Toona noore ja kogenematu, sõjaga üksnes ajalootunnis kokku puutunud tütarlapse arvamus erineb paljuski mu tänasest mõttelennust. Kuid on jäänud tõdemus, et sõda kannab erinevaid sõnumeid: sõnumeid agressorile ja kodumaa kaitsjatele, kannatavatele, leinavatele ja põgenevatele tsiviilisikutele, maailma rahvastele ja riigijuhtidele, mittekristlastele ja kristlastele – igaühele meist. Millest sõda pajatab sulle, hea lugeja, on tõenäoliselt mõneski osas erinev sellest, millest see mulle räägib. Tahaksin sinuga jagada kolme mõttekäiku, mis on Ukraina sõja valguses minu südamesõelale jäänud.

Esiteks. Ürgse kurjuse vastu saame lakkamatu palve ja armastustegudega.

Kui sõda algas ja kurjus oma soomukites ning tankides Ukraina koduõuele veeres, tekkisid mitmetel meist keskendumisraskused oma igapäevaelu mõtestatud jätkamisel: kuidas teha tööd, käia koolis ja trennis, suhelda oma laste ja sõpradega olukorras, kus sõda on kuklasse hingamas? Olen kuulnud, et sõjas muutub oluliseks teadmine sellest, mida peaks tegema – mis on just sinu roll ja ülesanne. Me kõik oleme osa tervikust, meil kõigil on oma roll täita, ka sõja ajal – eriti sõja ajal. See teadmine ja selle alusel tegutsemine päästab ja kaitseb elusid, nii meie endi kui ka teiste omi.

Alguses ma ei teadnud, mida teha. Läksin tagasi selle juurde, mida oskasin: suunasin oma ängistuse, valu ja abituse, kõik küsimused, kahtlused ja hirmu palvesse – palvesse Ukraina, Venemaa ja meie kõigi eest. Küsisin, kuidas saab väeti inimlaps võidelda ürgse kurjuse vastu, milleni me ei küüni? Ma leidsin oma vastuse: lakkamatu palve ja armastustegude kaudu. Muide, see teadmine tuli tagantjärele. Ma lihtsalt hakkasin nii ööl kui päeval paluma ja tegutsema. Tegin seda, mille järele oli vajadus, mida sain ja oskasin. Ja leidsin, et iga väike asi, mida sain sõjapõgenike jaoks teha, mida neile anda, osutus justkui piskuks kurjuselt tagasi võidetud maa-alaks, tuues Jumalale tänu ja meile killukese lootust. Palve ja tegutsemine käsikäes suruvad ängi südamest välja, teevad ruumi Jumala armastusele, kaastundele ja hoolele ning toovad esile tänu ja lootust. Nagu linnupesa ehitatakse üles oks oksa, samblatükk samblatüki haaval, ehitame ka meie Jumala kuningriiki maailmas valitseva kurjuse keskel üles palve palve haaval ja tegu teo haaval.

Teiseks. Elamine taevase kodu ootuses.

Meie kirikus elab armas kristlasest naine Tanja oma 9-aastase poja ja 4-aastase tütrega. Oleme Tanjaga palju suhelnud, rääkinud tema kodust ja perest, kes jäi maha Ukrainasse Tšernihivisse. Oleme kogudusega pakkunud talle ja ta lastele majutust, aidanud neil leida eluks vajalikku ja dokumendid korda saada. Katjale saime koha lasteaeda ja Nikitale kooli. Läbi kõigi meie vestluste ja tema siinsete otsuste kumab Tanja tugev ootus – naasta esimesel võimalusel koju, Tšernihivisse, oma abikaasa ja vanemate juurde. Ma kuulan teda ja mõtlen meie taevasele kodule ja nendele, kes meid seal ootavad. Nii nagu Tanja (ja tõenäoliselt veel miljonid ukrainlased) elab aktiivses kojumineku ootuses, võiksime meiegi kristlastena igatseda ja oodata minekut meie taevasesse koju.

Minu jaoks on taevase kodu ja igaviku ootus seni pigem kaugeks ja võõraks jäänud. Vastupidiselt mu abikaasale Joelile, kes on üles kasvanud kristlikus peres ja õpetuses, ei ole mul kristlikke juuri. Olles pärit ateistlikust perest, ei pakitud mulle igaviku kontseptsiooni kodust seljakotiga kaasa. Samuti on mu pere terve mulle teadaoleva elu ühest paigast teise kolinud. Mõni aeg tagasi lugesin kokku kõik kolimised, millest teadlik olen – sain 22 korda! Mu kodu on olnud seal, kuhu olen õhtuti oma pea pannud. Kindlasti on kristlikku kontseptsiooni igavikust ja taevase kodu ootusest minu jaoks süvendanud ema ja äia surm, kuid sõda Ukrainas ja vestlused Tanjaga annavad taevasesse koju naasmise ootusele minu jaoks hoopis uue, elavama tähenduse – elada selle nimel, et jõuda koju omade keskele. Nagu kured, kes talvituvad lõunamaal ja ootavad kevadet, et oma pesitsusajaks tagasi tulla. Kuulan Tanjat ja mõtisklen sel teemal edasi.

Kolmandaks. Kas see ongi ärkamine, mida oleme palunud ja oodanud?

Veel ootusest. Ukraina sõja tõttu suhtlen tihti meie pastorite ja aktiivsete ilmikliikmetega üle Eesti. Olen tunnistajaks sellele, kuidas mitmed meie kogudused on põgenike tulekust saati rahvast täis ja kuidas nii mõnegi meie koguduse jumalateenistused eri paikades on muutunud kakskeelseks; kuidas

meil on ühtäkki palju tunnistusi sellest, mida Jumal teeb; kuidas me üksteisele armastuse ja hoolega leiba murrame ja üksteist armastuses teenime; kuidas teatud elu tahud ja Jumala riigi tõed jõuavad meieni hoopis uuel ja sügavamal moel. Kuulan ja loen mulle saadetud infot, küsides Jumalalt, kas see pole mitte ärkamine, mida oleme nii kaua oodanud ja palunud? See, kui Jumala kogudustes on vilgas elu, täis sügavat armastust Jumala ja kaasinimeste vastu? Kui meie palved keskenduvad rohkem teistele kui endale ja käed küsivad rohkem andmiseks kui saamiseks? Kas see ongi ehk meie aja ärkamine, mille Jumal on saatnud vastuseks Ukrainas möllavale kurjusele? Kurjus pagendab perekonnad ja rahvad hirmu ja surma külvates laiali, kuid Jumal kogub pillutatud armastuses ja elu pakkudes kokku. Ta halastab, tervendab, taastab ja loob oma rahva keskel täiesti uut. Tema on see, kes tuleb ja annab Siioni leinajale laubaehte tuha asemel, rõõmuõli leinarüü asemel, ülistusrüü kustuva vaimu asemel (Js 61:3). Ja Tema ei jäta kurjusele viimast sõna.

Need on kolm mõttelendu, millelt olen end sõja ajal tabanud. Millest Ukraina sõda sulle räägib? Kohe kindlasti tahaksin sellest huviga kuulda, kuid täna palun Jumalat, et meil jaguks püsivat palvemeelt ja tegutsemisindu armastuse tegudeks ning et elaksime igat oma päeva süvenevas taevase kodu ootuses. Ja et meil oleks kõrva kuulda ja südant ära tunda, mida Jumal on praegusel keerulisel ajal meie keskel tegemas.

LEMME AULIS
EMK kriisikoordinaator

Lühiülevaade EMK koguduste ja Gideoni laagri tööst põgenikega

Praegu (maikuus) tegeletakse ukraina sõjapõgenikega 9 EMK koguduses ja Gideoni laagris. Oleme sõja algusest alates majutanud kokku üle 137 põgeniku: peredes, ühiselamus, hostelites, korterites ja Gideoni laagris, tasudes koguduste ja kiriku poolt nende majutuskulud. Sõja algusest saadik oleme üheskoos abistanud rohkem kui 225 põgenikku: varustades neid toidu, ravimite, hügieenitarvete, riietejalatsite, mööbli, kodutehnika, muusikainstrumentide, jalgrataste, nõude, sülearvutite, telefonide, tahvlite, vajalike dokumentide vormistamise, eluaseme leidmise ja muuga. Eelpool mainitule lisaks on kogudused korraldanud põgenikele laste-, noorte-, naiste- ja muid ühisüritusi ning mitmekeelseid jumalateenistusi. EMK korraldas Tallinnas EMK koguduste vahelises koostöös ülestõusmispühade jumalateenistuse ukrainlastele. Mitmed meie vaimulikud ja ilmikliikmed on põgenike majutuskohtades üle Eesti teenimas hingehoidjate ja abilistena. Järgnevalt annan lühiülevaate EMK koguduste ja Gideoni laagri tööst põgenikega.

Reeküla kogudus

Reeküla kogudus on sõja algusest toetanud umbes 40 põgenikku, varustades neid vajalikuga kogukonna ja kiriku vahelises koostöös ning aidates neil vajalikke dokumente vormistada. Põgenikud külastavad koguduse jumalateenistusi, mistõttu on teenistused nüüdsest kakskeelsed. Traditsiooniks on saanud, et päheviti on kirjakohtade lugemisse kaasatud üks ukrainlastest, kes loeb teksti vene või ukraina keeles.

Fotod: kogudustelt

Aseri kogudus

Aseri kogudusse saabusid esimesed põgenikud juba veebruari lõpus ning koguduse hoole all on regulaarselt majutamisel olnud kümmekond põgenikku; kogudus on hoolt kandnud täiendavalt umbes 50 sõjapõgeniku eest. Koguduse ja kiriku toel on põgenikke varustatud kõige vajaminevaga. Praeguseks on Aserisse jäänud ukrainlased leidnud koguduse abiga endale alalised elupaigad ja peredel on valdavalt vajalikud asjad olemas. Kogudus tegeleb tänaseks eelkõige hingehoidliku toe pakkumisega, kuulates põgenikke, olles neile toeks, palvetades nende eest ja nendega koos. Kogudus

korraldab põgenikele naiste osaduskogunemisi, mida on külastanud abilised ka Tallinna Uue Alguse ja Jõhvi kogudustest ning on tehtud ka lastele ja noortele mõeldud üritusi.

Jõhvi

Jõhvi kogudus on võtnud vastu põgenikke, abistanud neid dokumente vormistamisel, esmatarvete ja muu vajaliku leidmisel, põgenikke on ajutiselt majutatud ka pastori peres. Samuti on kogudus korraldanud hommikupalvusi Toila Spas, tutvustanud põgenikele ümbruskonda ja tegelenud aktiivselt põgenikega, kes on nende juurde jõudnud. Ukrainlased on osalenud regulaarselt Jõhvi koguduse jumalateenistustel ja seal kaasa teeninud.

Ruusmäe

Ruusmäe kogudus on sõjapõgenikega tegelenud alates 2. aprillist, mil saabus esimene perekond Rogosi mõisa. Koguduse peamiseks hooleks on olnud lapsed, et nende mõtted saada eemale koledustest, mida nad on kogenud. Selleks loodi mängunurk mõisa söögisaali. Lasteaiast saadi laenuks autoteede vaip, kogudus ostis mänguautod, klotsid, nukukäru ja nuku. Lisaks veel mõned lauamängud, mida saab ühiselt mängida. Kooliteed jätkavatele lastele/noortele organiseeriti mõned sülearvutid, kuhu paigaldati ka venekeelne tarkvara. Jumala ja armsate inimeste kaasabiga sai täidetud ühe vahva noormehe soov saada endale kitarr. Põgenikel on aidatud täita pabereid, et soovijad saaksid ametlikult oma lapsed lasteaeda tuua ja samal ajal ise otsida endale tööd ja elukohta.

Rogosi mõisakeskuses korraldati ka Ruusmäe, Võru, Tallinna vene koguduse ja MTÜ Lapsed Eestis vahelises koostöös ülestõusmispühade jumalateenistus ukrainlastele, mille käigus said kõik osalevad lapsed ka kinkekoti „Nadia Ukraini“ — „Lootus Ukrainale“.

Võru

Võru koguduse liikmed on külastanud 3 kohalikku majutuskeskust ja 1 Ruusmäel, luues kontakte põgenikega. Kogudus tegeleb lisaks aktiivselt kahe perekonnaga: üks viie ja teine kolme lapsega (lapsed isadega). Põgenikele pakutakse toiduabi, aidatakse mööbli leidmisel, pakutakse hingelist tuge ja palvetatakse nende eest.

Pärnu kogudus

Pärnu kogudus on kokku pannud korjandusi põgenike toetuseks, koguduse vabatahtlikud on käinud abistamas põgenikke majutuskeskustes. Pärnu erinevate koguduste vahelise koostööna korraldati Ukraina lastele mõeldud eriprogramm. Tänaseks on koguduse hoole all Reekülast Pärnusse kolinud 3-liikmeline pere. Pere on saanud oma vajalikud dokumendid korda, mees on leidnud töökoha ja perepoeg käib juba koolis. Kogudus toetab liikmete ja kiriku abiga perekonda vajaminevate asjadega ja nende tarbeks annetatud sularahaga.

Tartu kogudus

Tartu Püha Luuka koguduse liikmed abistavad samuti põgenikke erinevatel viisidel. Pagulaste tarbeks on kogutud annetusi ja tehtud korjandust. Üks koguduse liige majutab enda juures Ukrainast saabunud peret. Samuti koguduse liikmed hoiavad regulaarselt ühendust ja toetavad üht Otepää lähistele majutatud peret. Kaks ukrainlaste peret on külastanud kogudust ja esitanud eestpalvesoove oma lähedaste eest.

Uue Alguse kogudus

Tallinna Uue Alguse kogudus on sõja algusest saadik võtnud vastu suurel hulgal põgenikke, kes on otsinud ajutist elamispinda. Valdav enamus neist on olnud majutatud koguduse liikmete peredesse (üle 57 inimese!), kus nende eest on kantud igakülgset hoolt. Enamik põgenikke on Tallinnas peatunud mõned päevad ning siis edasi liikunud. Põgenikke on varustatud kõige vajaminevaga – hügieenitarvete, riiete-jalatsite, toidu, ravimite ja palju muuga, siiajääjate esmase üüri maksmisega jne. Kogudus tegeleb aktiivselt ka finantsabi kogumisega, toetades kolme Ukraina kogudust ja nende teenimist sõjapõgenikega; samuti kristlikku Angelia kliinikut, kus ravitakse haavatuid ja osutatakse professionaalset psühholoogilist abi. Tallinna Uue Alguse kogudus on toetamas ka Aseri kogudust nende töös põgenikega.

Tallinna metodisti kogudus

Tallinna metodisti koguduse ühiselamus on põgenikud peatunud märtsi keskpaigast saadik. Samuti on põgenikke majutatud vene koguduse liikmete peredes. Põgenikke on varus-

tatud nii vene kui eesti koguduse ja kiriku toel kõige vajaminevaga. Tänaseks on valdav osa põgenikke Tallinna koguduse hoole alt edasi liikunud – nii teistesse riikidesse kui ka alalistesse majutuskohtadesse üle Eesti. Koguduse aktiivse hoole alla on jäänud üks ühiselamus peatuv pere, kes on siin olnud sõja algusest saadik. Vene koguduse lastetöö meeskond on külastamas põgenike majutuskeskusi, tehes programme lastele, millest on osa võtnud üle 100 osaleja.

Gideoni laager

Gideoni laager on sõja algusest saadik valmistunud põgenike tulekuks, ehitades välja tube põgenike tarbeks. Aprilli keskpaigas jõudsid esimesed põgenikud laagrisse, mai alguses oli laagris juba 56 põgenikku. Tänaseks on Gideoni laagrist edasi liikunud 36 inimest, valdav enamus neist Saksamaale. Laagrisse on peatuma jäänud 20 ukrainlast, kellega tegeletakse igapäevaselt – pakutakse hingehoidu, vaimset ja füüsilist toitu, varustatakse riiete ja muu vajalikuga. Laagris peetakse jumalateenistusi ning on korraldatud üritus lastele Narva metodisti koguduse noorte kaasabiga. Viimati tuli laagrisse ema 8 lapsega. Rahvast on veel teel laagri poole. Laagrimeeskond on välja ehitamas 8 järjekordset tuba põgenike tarbeks. Gideoni laagri tööd põgenikega on toetanud Ühinenud Metodisti Kiriku Globaalteenistus (GBGM), finantseerides ruumide ehitust ja põgenike toitlustust summas 10 000 dollarit ning ka EMK põgenike kriisifond.

LEMME AULIS, *EMK kriisikoordinaator*

Metodistid Ukrainas

Alates 30. aprillist 2022 kuulub Ukraina metodisti kirik ajutiselt kuni järgmise regulaarse kesk-konverentsini Põhja-Euroopa ja Baltikumi piiskopkonda. Praeguses sõjaolukorras on arusaadavalt raske sellel kirikul jätkata Moskva piiskopkonna alluvuses.

Väikesel Ukraina metodisti kirikul on Eestiga väga pikaajalised sidemed. Kuna nõukogude võimud ei lubanud Lääne-Ukrainas metodisti kogudust registreerida, siis said nendest tuhatkond kilomeetrit eemal oleva Tallinna metodisti koguduse liikmed. Pastor Vasyly Vuksta Užgorodist jutustas mulle sellest, kuidas tema isale Ivan

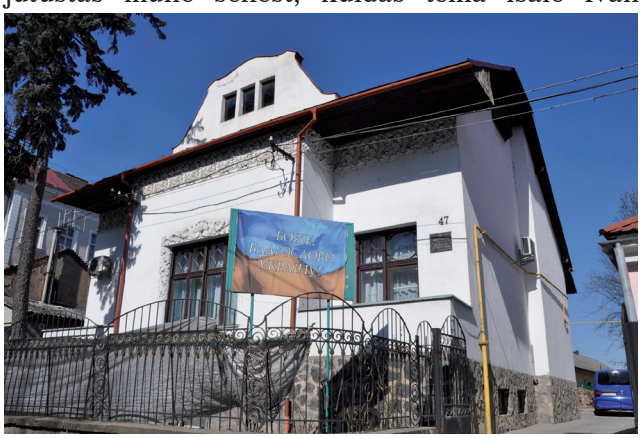

Ukraina metodisti kirik Užgorodis.

Fotod: Üllas Tankler

Pastorid Alla ja Vasyly Vuksta.

Vukstale rääkis Eestis olevast metodisti kirikust üks baptisti pastor, kes oli sellest Arpad Arderilt kuulnud.

Ukraina metodisti kirikus on kümmekond kogudust. Liikmeid on kolm-nelisada. Üheks eriliseks valdkonnaks on juba mitmeid aastaid olnud töö välistudengitega Kiievis. Idapoolsete piirkondade okupatsioon Venemaa poolt tekitas olukorra, kus mõned kogudused (Luhansk, kogudused Krimmis) liideti Venemaa aastakonverentsiga, sest vaimulikku hoolt sai neile sealtpoolt tõhusamalt pakkuda. Praeguses traagilises olukorras on selle kiriku tegevuse raskuspunkt mõistagi põgenike abistamisel ja nad aitavad pühendunult abivajajaid.

ÜLLAS TANKLER, *GBGM-i misjonisekretär*

Foto: koguduse pildikogu

EMK TAPA KOGUDUS 110

EMK Tapa Kogudus oli mandri-Eesti esimene metodisti kogudus. Asutamise kuupäevaks on märgitud 15. juuli 1912, asutaja Karl Kuum (1967-1932).

Tapa metodisti koguduse rajaja Karl Kuum.

Fotod: tapamuuseum.ee

Metodisti kirik veel ilma tornita.

Koguduse kooskäimise kohaks oli esialgu Karl Kuuma oma kodu, Pärna tn 9 Tapa linnas. Neid inimesi, kes kogunesid K. Kuuma kodus, hakati Tapa linnas nimetama „Kuuma-usulised“. Nii hakkas „kuumus“ levima, liikmete arv kasvama, ruum jäi väikseks ja tekkis vajadus oma kirikuhoone järele. Tänast, Kesk tn 11 asuva kirikuhoone ehitust alustati 8. juulil 1923 ja see valmis 1924. aastal.

Praegune renoveeritud kirik paelub oma uue nägusa välimusega nii tapalasi endid kui ka siia sõitnud külaliste-turistide tähelepanu. Viimastel aastatel on kiriku heakorrashoidu palju panustanud praegune pastor Joel Rang koos heade abilistega.

Alates 1940. aasta septembrist toimuvad kirikus ka EKB Tapa Elava Usu koguduse koosolekud, jagame sõbralikult oma maja nendega.

Vahepealsetest aastatest pajatamist Tapa kogudusest jätan teadlikumatele inimestele ja teen hüppe 1973. aastasse, kui koguduse karjaseks sai armastatud Endel Rang, praeguse pastori isa. Siinkohal meenutusi Õie Rangi suust: „Kolisime Tapale märtsis 1973 Alaverest. Kuna mul olid väikesed lapsed, siis ei pääsenud ma kuhugi kogudusse. Igatsesin väga osaduse järgi teiste usklikega. Nüüd sai kirikumaja meile lausa koduks, sain igal pühapäeval osaleda koosolekutel, laulda ja ülistada Jumalat koos kallite usukaaslastega“. Mõlemad, nii Endel kui Õie armastasid laulda ja mängisid pille, Endel kitarri ja harmooniumi, Õie tsitrit. Nende kodu oli avatud inimestele ja armastus Jumala ja inimeste vastu kandis peagi vilja. Väikene kogudus hakkas tasapisi kasvama, peagi tekkis väike laulukoor.

Endel Rang oli misjonäri südamega mees, ta oli tuntud paljudes Eestimaa kogudustes, aga ka mitmetes paikades Nõukogu Liidus. Ta reisis nii Venemaa lõuna kui põhja aladel. Alates 1970. aastatest hakkas Tapale kolima palju vene keelt kõnelevaid inimesi, kes soovisid ka ühineda kogudusega. Sellest ajast on koguduses toimunud igal koosolekul eesti-vene sünkroontõlge. Käesoleva artikli autor on olnud koguduses tõlgiks peagi 20 aastat.

1994. aastal õnnistas EMK Superintendent Olav Pärnamets Endel Rangi poja, Joel Rangi Tapa

Olav Pärnamets ja Endel Rang õnnistavad Joel Rangi.

koguduse diakoniks. Peale isa surma (2001. a veebr) võttis Joel koguduse juhtimise sujuvalt üle ja teeb seda kuni tänaseni. Loo autor on pea sama kaua koos perega koguduses teeninud.

Aastate vältel on koguduses töötanud erinevad tööharud: pühapäevakool, lastelaagrid, naistetöö.

Tapa koguduse pühapäevakoolis on aastate jooksul olnud erinevaid aegu. Kauaaegse pühapäevakooli õptaja Ülle mälestus:

„90-ndate algul, kui olin poole aasta vanune Jumala laps ja just Tapale elama tulnud, esitas toonane pastor Endel Rang mulle väljakutse teenida kaasa pühapäevakooliõpetajana, öeldes: „Õpid ise ja jagad õpitut ka lastega“. Sarnaselt tolle ajastu vaimulikule ärkamisajale kogudustes, oli palju huvilisi ka laste hulgas. Abiks oli selles töös mulle koguduse õde Elvi Tali, kellega koos osalesime ka pühapäevakooliõpetajate baaskursusel Tallinnas, EMK keskuses.“

Nagu varem sai mainitud, et jagame kirikut EKB Elava Usu kogudusega, siis siinkohal tahaks jagada ühiseid tegevusi.

Paljude aastate vältel on meie pühapäevakoolile positiivset mõju toonud tihe koostöö praeguse Tapa Elava Usu kogudusega, kellega ühiselt toimusid laste teenimised suuremate pühade (näiteks Jõulud, Ülestõusmispühad) ajal ühistel teenistustel. Viljaka mõjuga olid ka iga-aastased ühised suvelaagrid, millega alustasime 1994. aastal ja kus osales sageli kuni 100 last, kelle jaoks oli see suve oodatuim aeg, mil sai kinnistada aasta jooksul õpitut. Kõrvuti piiblitundide, töötubade, pallimängude ja ujumisega korraldati väiksematele lastele seal traditsiooniline „Taevatee“ mäng ning suurematele vaimulike ülesannetega maastikumäng. Laagripäevadel ei puudunud lauluhetked ja lõkkeõhtud, mis lõppesid palvekoridoriga, kus paljud lapsed kogesid meie kõikvõimsa Jumala ja Jeesuse ligiolu Püha Vaimu läbi.

Kasulikke vaimulikke kogemusi on meie pühapäevakoolilastele, -noortele ja -õpetajatele andnud ka osalemine misjoniprogrammis „Jumalal on Sulle sõnum“ aastatel 2012-2016 tšehhi noorte eestvedamisel ning koostöös Tapa Elava Usu Kogudusega. 5-7 päeva vältel käidi tänavatel inimestega vestlemas ja palvetamas ning õhtuti koguneti telgis palveks ja ülistuseks.

Aastate jooksul on meie koguduse pühapäevakoolitöös osalenud erinevast rahvusest lapsi ja noori; tunnid on toimunud mitmes erinevas vanuserühmas, kaasa on aidanud paljud andekad noored töötegijad. Au Jumalale!

Kahel viimasel suvel on pandeemia tõttu toimunud ainult ühepäevased laagrid loo autori koduhoovis Käsmu külas. Oleme tänulikud Jumalale võimaluste eest ja usume, et hea seeme, mis on külvatud, kannab omal ajal head vilja!

Ligi 5 aastat on ühiselt baptisti kogudusega tehtud ka naistetööd. Kord kvartalis toimus osadusõhtu kohviku laadis. Maitsva toidu kõrval jagas erinevatel teemadel tarkust ja julgustust külaline, kes tihti teenis ka muusikaga. Oldi osaduses ja palves. Mitmed naised said selle kaudu kinnitatud ja julgustatud.

Tänapäeval toimuvad koguduses reedesed palveõhtud, laupäevased prohvetlikud ülistushommikud ja pühapäevane jumalateenistus. Oleme taas kogumas jõudu pärast räsivat pandeemia-aega. Oleme avatud Jumalale uute võimaluste jaoks, Tema imetegude ja tunnustähtede ootuses!

TATJANA LEPIK
Tapa kogudus

Allikas: Tapa kogudus

Lastetöö tänasel päeval.

Allikas: tapamuuseum.ee

Pühapäevakool 1926.

Foto: Pexels/Ales Ustsinai

ÕIGLASE SÕJA TEOLOOGIA

Tänavu 24. veebruaril alustas Venemaa Ukraina vastu ebaõiglast sõda. Kui sa loed seda artiklit, oled sa tõenäoliselt eestlane või elad Eestis ja seetõttu ilmselt nõustud artikli esimese lausega. Me teame, et see sõda on ebaõiglane, aga miks? Millist mõõdupuud me kasutame?

Allpool kirjutan mõõdupuudest, mille kirik on aegade vältel välja kujundanud ja mida paljud kristlased on õigeks pidanud. Kristlik arusaam sellest, milline sõda on õiglane sõda, on mõjutanud ja kujundanud ka rahvusvahelisi organisatsioone nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsioon. Kuigi nende põhimõtete kasutegur ÜRO-s on küsitav, kuna sõdivate riikide juhid on võinud suvaliselt valida, kas neid järgida või mitte, on ometi asjakohane mõtiskleda sõjast ka kristlikus kontekstis, et olla paremini valmistunud nende argumentideks, kes meiega ei nõustu, või anda meile endile vaimses mõttes selgus selles, miks me kristlastena tohime kanda endas tunnet, et see sõda on väär.

Õiglase sõja teoloogia allikad

Püha Augustinuse hääl kõlas IV-V sajandi Hippos, mis on tänapäeval Alžeeria territoorium. See suur piiskop oli esimene kristlane, kes kõneosavalt sõnastas kristlikud põhimõtted, mida nüüdseks tuntakse õiglase sõja teooriana.

Lihtsustatult võiks väita, et enne Augustinust olid kristlased patsifistid. Pühendunud kristlased nägid sõda rikutud inimsüdamete mürgise kaasnähtusena. Sõda oli võrdeline tapmisega. Eetiline raamistik, mis puudutas kõike vägivallaga seostuvat ja oli asendanud Vana Testamendi moraalsed printsiibid, toetus kirjakohtadele Matteuse 15:19 (viitab otseselt kahele eelmisele lausele), Matteuse 5:39 (teise põse pööramine) ja muudele sarnastele kirjakohtadele. Selle varakristliku vaate toetajad kuulusid valdavalt vaeste ja õigusteta inimeste hulka, omades vähe või üldse mitte poliitilist võimu ning keeldudes teenimast Rooma sõjaväes, kuna sellega ühinedes oleksid nad olnud sunnitud vanduma truudust Rooma paganlikele jumalatele. Vagade kristlastena ei saanud nad seda teha.

Augustinuse päeviks oli kristlusest aga saanud Rooma impeeriumi riigiusk. Enam ei olnud kristlased ühiskonna heidikud, nüüdseks võis neid leida ka kohtunikutoolist ja keisritroonilt. Elu ja surma, sõda ja rahu puudutavad otsused langetati pühendunud kristlaste eesistumisel. Nüüdseks tuli kirjakohti nagu Rm 13:4, mis väidab, et ülemused „ei kanna mõõka asjata“, pidada juhtnööriks kristlikele juhtidele, kellel tuli teha otsuseid seaduste täitmise, ühiskondliku korra ja riigikaitse küsimustes; otsuseid, mis sisaldasid ka hukkamist. Augustinus ja teised teoloogid, kes tema mõttekäike edasi arendasid, püüdsid luua mudeli, mis viiks vägivalla minimaalsele tasandile, samas õigustades seda nii palju kui võimalik, ja jääda kooskõlla evangeeliumisõnumile omase vägivallatuse sõnumiga.

Õiglase sõja teoloogia

Sõja ja rahu peatükk „Vene Õigeusu Kiriku sotsiaalses kontseptsioonis“ võtab hästi kokku ajaloolise kristliku õpetuse, nagu see on ajas kujunenud, käsitledes õiglast sõda ja selle vas-

tandina „agressiivset sõda“. Sarnased kriteeriumid võib leida ka roomakatoliku kiriku katekismuses ja muudes teoloogilistes kirjutistes. Valisin just vene õigeusu dokumendi, sest minu arvates näitab see, et neidsamu mõõdupuid tunnustab jätkuvalt ka hetkel nii sõjakalt käituva rahva suurima ametliku kiriku õpetus.

See dokument võtab hästi kokku olemusliku kurjuse, mis peitub mistahes sõjas, tunnistades samas, et elades selles langenud maailmas „kirik, tunnistades sõja kurjuse ilminguks, ei keela oma lastel neis vaenutegudes osaleda, kui kaalul on naabrite turvalisus ja jalge alla tallatud õiguse taastamine. Sel juhul peetakse sõda vajalikuks, kuigi soovimatuks ...“.[1] Sõda võib seega olla vajalik kurjus.

Sama dokument toob esile ka asjaolu, et ajaloo vältel toimunud sõdades ei ole õiglase sõja reegleid täielikult järgitud. Ometi on selliste mõõdupuude omamine oluline, sest see võimaldab inimestel neid vähemalt teadvustada ja loodetavasti juhatab osapooli vägivallale piiride seadmise poole. Dokumendis on öeldud: „Õigluse järgimine sõdades oli sageli kaugel täiuslikkusest, kuid üksnes küsimuse püstitamine sõja õiglusest hoidis mõnikord ära inimeste kaldumise äärmuslikku vägivaldsusse.“[2] Dokumendis on hoolikalt esile toodud ka see, et nii Lääne kristluses (roomakatoliku kirikus) kui ka Ida kristluses (õigeusu kirikus) kasutatud õiglase sõja kriteeriumite vahel valitseb täielik harmoonia.[3] Paljud protestandid ja sekulaarsed autorid kasutavad neidsamu või sarnaseid kriteeriume konflikti õiguspärasuse hindamisel. Need kriteeriumid puudutavad nii küsimust, kas antud osapoolel on õigus sõtta astuda (*jus ad bellum*) kui ka küsimust, kas osapoolte käitumine sõjas on vastuvõetav (*jus in bello*). Loetlen need kriteeriumid, kasutades sõnastust vene õigeusu dokumendis ja lisades mõned omapoolsed mõtted terminite tähendusest, toetudes ka teistele allikatele.

1. Sõda kuulutatakse välja õigluse taastamiseks.

Sõja alustamiseks peavad olema õiglased kavatsused: see tähendab ausat ja seaduslikku alust õigluse taastamiseks. Isegi juhul, kui aset on leidnud ebaõiglus, ei loo see kohe õigust sõtta astuda. Sõja alustaja õigus peaks olema suurem kui tema vastase oma.

2. Sõda kuulutatakse välja õiguspädeva juhi poolt.

Sellele viidatakse ka kui *kompetentsele autoriteedile*. Sõja algatajaks on pädev võimuorgan, mida tunnustatakse seaduslikult valitseva võimuna. Sealjuures on oluline, et see poliitiline võimuorgan toimiks seaduslikul alusel ega kasutaks mistahes pettust sõjaliste operatsioonide põhjendamiseks (nt alustades sõda mingi muu termini varju peitudes).[4]

3. Jõudu ei kasuta mitte üksikisikud ega rühmad, vaid administratiivvõimu esindajad, kes on määratud ülalt.

Sõda ei tohi kuulutada lihtsalt kaotatud territooriumi tagasivõtmiseks või minevikus toimunud ebaõigluse eest kättemaksmiseks. Põhjuseks saab olla vaid otsene oht rahva elule või põhilistele inimõigustele.

4. Sõda kuulutatakse alles pärast seda, kui on kasutatud ära kõik rahumeelsed meetmed vastaspoolega läbirääkimiseks ja varasema olukorra taastamiseks.

Kõik poliitilised lahendusteed peavad olema läbi proovitud enne sõtta astumist. Need protsessid võivad endas kanda ka märkimisväärseid kompromisse, kuid kompromisse nähakse siin väikese hinnana, mida tuleb maksta sõjast hoidumise nimel.

5. Sõda kuulutatakse vaid siis, kui on põhjendatud ootused seatud eesmärkide saavutamiseks.

Kui puudub šanss võiduks või seatud eesmärkide saavutamiseks, ei ole sõda õigustatud, sest see põhjustab rohkem halba kui head. On oluline, et püstitatud eesmärgid taastaksid rahu, taastaksid korra ja tooksid kasu mitte ainult sõja alustajale, vaid ka vastaspoolele. Ken Collinsi sõnul „Kui saavutad sõjalise võidu, kuid lood suurema kaose kui see, mida läksid korda seadma, ei kujuta sõjaline võit endast mingit edulugu“.[5]

6. Planeeritud sõjalised kaotused ja purustused on olukorrale ja eesmärkidele vastavad (proportsionaalsete vahendite printsiip).

Ei ole kohane põhjustada vastasele rohkem kahju, kui vastane põhjustab sulle. Kui vastane soovib liituda kaitselepinguga teiste rahvastega, kes ei ole sinu poolt, ei anna see põhjendust hävitada nende linnu, tappa tsiviilelanikke ja okupeerida või anastada maad.

7. Sõja vältel on tsiviilisikud kaitstud otsese vaenutegevuse eest.

Tsiviilelanikke ei tohiks kunagi pidada sõjalise tegevuse sihtmärkideks ja tsiviilisikute surmade vähendamiseks tuleks teha kõik võimalik.

8. Sõda õigustab üksnes soov taastada seaduslik kord.

See oli lühike ja lihtsustatud ülevaade õiglase sõja teooriast. Loodetavasti on sellest abi, kui püüame mõtestada sõda kristlikust vaatenurgast lähtuvalt.

DOUGLAS CHILDRESS
EMKTS-i õppejõud

1-3 VIII. War and peace | The Russian Orthodox Church (mospat.ru) Accessed April 24, 2022.
4 Jon Dorbolo (2001) Just War Theory. Just War Theory (archive.org) Accessed April 24, 2022.
5 Ken Collins, Just War Theology. The Concise Lexicon of Christianity: Teachings, worship, rites, sermons, and terminology. Just War Theology: from the Concise Lexicon of Christianity (kencollins.com). Accessed April 24, 2022.

Selle QR koodi tagant leiadühe toreda lastejutluse Püha Vaimu viljadest.

Jumala märguandeid on hea tähele panna

SCAN ME

SEE LUGU JUHTUS KAUA AEGA TAGASI. VEETSIN MÕNED TOREDAD PÄEVAD OMA VANEMATE JUURES JA OLIN JUST LAHKUMAS. ISTUSIN AUTOSSE JA OLIN VÄLJUMAS KODUHOOVIST, KUI SAIN SÜDAMESSE VAJUTADA PIDURIT. PIDURDASIN.

JÕUDSIN MÕELDA, ET SEE PIDURDAMINE ON EBALOOGILINE – ET KOHALE JÕUDA, TULEKS IKKA SÕITA. SAMAL HETKEL AGA KIHUTAS MU SILME EEST MÖÖDA SUUR REKA. SELLEL TEEL OLID TEGELIKULT KIIRUSPIIRANGUD JA KUNAGI VAREM POLNUD MA SEAL NÄINUD SÕIDUKEID SÕITMAS SELLISEL KIIRUSEL. KUI MA POLEKS PIDURIT VAJUTANUD, OLEKS MINU SÕIDUK JÄÄNUD SUURE REKA ALLA. HOOVIST VÄLJA SÕITES ON SELLES KOHAS KUUSEHEKK EES JA KIHUTAVA AUTO TULEKUT EI OLE VÕIMALIK ETTE NÄHA.

KUI HILJEM RÄÄKISIN SELLEST OMA ÕE ELEGA, ÜTLES TA, ET OLI SAANUD SÜDAMESSE MINU PÄRAST PALVETADA. TAL OLI TUNNE, ET MINUGA JUHTUB AUTOÕNNETUS. JA TA PALVETAS. NÄEN SELLES LOOS PÜHA VAIMU MÄRGUANDEID JA JUHTIMIST. PÜHA VAIM SOOVIB MEID JUHTIDA, KAITSTA ÕNNETUSTE EEST JA OLLA OSA MEIE ELUST.

LEA KÜBAR, ema ja pühapäevakooli õpetaja

KUI ME ELAME KOOS PÜHA VAIMUGA, SIIS PAISTAB SEE MEIE ELUST VÄLJA SELLE VILJADENA

ÜHENDA VAIMUVILJAD NENDE SELGITUSTEGA

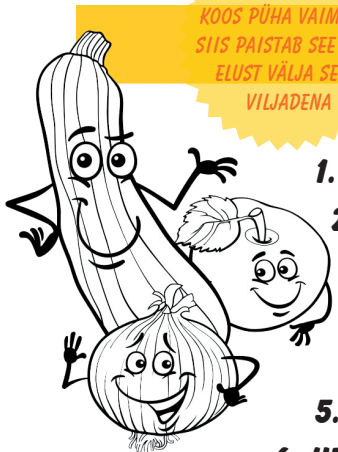

1. ARMASTUS
2. RÕÕM
3. RAHU
4. PIKK MEEL
5. LAHKUS
6. HEADUS
7. USTAVUS
8. TASADUS
9. ENESEVALITSUS

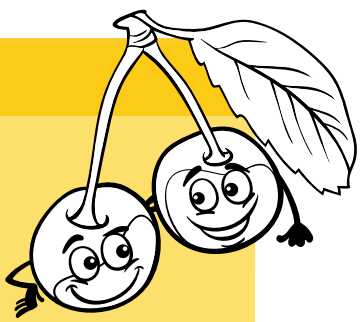

a. Mu südames on rahu, tean et Jeesus on mu Päästja
b. Olen abivalmis, jagan teisega, seda mis mul endal on
c. Pean oma lubadusi ja mind võib usaldada
d. Olen rõõmus, et Jumal on mind uueks loonud
e. Arvestan teise inimesega ja mõistan teda
f. Olen hea teise inimese vastu
g. Suudan juhtida oma mõtteid, tegusid ja sõnu
h. Olen kannatlik ja suudan oodata
i. Olen aus, arvestan teise soovide ja vajadustega

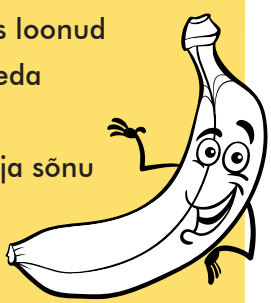

Lastenurga koostajad: Lea Kübar, Veronika Taimla, Eliisabet Toodo, Ove Palo

Foto: noortetoimkonna pildikogu

Kasvulava 29.-30.aprill Tallinnas

29.-30. aprillil toimus Tallinnas metonoorte kevadine Kasvulava, mille eesmärgiks oli noorte kasvatamine ja arendamine nii vaimulikult kui ka individuaalselt. Esimesel päeval rääkisid noortele Robert Tšerenkov, Urmas Sassian ja Ele Paju. Sessioonide teemadeks olid ihu, hing ja vaim ning mõtestati süvendatumalt lahti nende olulisust ja terviklikkust. Õhtul oli mõnus palve- ja ülistusõhtu, kus sai koos Jumalale kiitust laulda ning minna eestpalvele palvetunnelisse. Noored said puudutatud ja julgustatud. Järgmisel päeval toimus suhtlemisoskuste arendamise töötuba, mida viis läbi suhtlemistreener ja koolitaja Jana Tamm. Praktiliste harjutuste ja näpunäidete toel said noored palju uusi teadmisi ja muutusid teadlikumaks oma kehakeelest ning selle mõjudest suhtlemisel. Pärast lõunapausi toimus töötuba, milles disainisime mudelit või tööriista, millega korraldada üritusi ja kõike muud. Inspireeris ja juhendas töötoas Merike Rehepapp. Lisaks kõigele saime veeta ühiselt aega lauamänge mängides, jutustades ja üksteist julgustades. Tagasiside noortelt oli väga positiivne ja see teeb ainult rõõmu! Metonoored on üks eriline kamp noori, kes unistavad, tahavad areneda ja Jumalat rohkem tundma õppida. Hoidkem noori ja ja noortetööd oma palvetes!

MARIA TAMM
Tartu Püha Luuka kogudus

Tunnustus Naatanile vabatahtliku töö eest

11. märtsil toimus Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias tunnustuskonkursi „Suured teod 2021“ pidulik auhinnatseremoonia. Meie oma metonoort Naatan Hollmani pärjati Tallinna „Aasta noore vabatahtliku“ tiitliga, kuhu teda oli nomineeritud vabatahtlikuna tegutsemise eest. Naatan tegutseb mitmetes organisatsioonides, näiteks panustab ta palju Eesti Metodisti Kiriku noortetöösse, aidates korraldada laagreid, väljasõite, erinevaid üritusi ning aitab kaasa ka noortetoimkonna tegemistes. Naatan lööb aktiivselt kaasa ajakirjas Koduteel, aidates korraldada veebinare. Ta panustab noorteliikumisse Uus Generatsioon, abistab MTÜ Ühisabi kaudu Tallinna vähekindlustatud peresid. Kõigele lisaks on ta ka abipolitseinik, aidates kaasa turvalisema ühiskonna kujunemisele. Naatan ise on öelnud vabatahtlikuna tegutsemise kohta nii: „Vabatahtlikuna tegutsemine on meie kõigi võimalus anda oma panus ühiskonna heaollu, turvalisusesse ja elu kvaliteeti. Vabatahtlik ei küsi kunagi, mida ta tänutäheks saab, vaid tema motivaator on see, kui ta näeb, et panusest on olnud reaalselt ka kasu. See võib olla kellegi poolt väikene tänusõna, naeratav pilk või muudetud elu. Oluline on mõista seda, et igast meie välja öeldud sõnast või tehtud teost on mõju meid ümbritsevatele inimestele. Vabatahtlikud teevad tööd peamiselt oma isikliku- ja pereelu arvelt. Seega ma tahan südamest tänada oma abikaasat, vanemaid ja perekonda, kes on olnud mulle eeskujuks ja andnud võimaluse nii mitmetes eri organisatsioonides vabatahtlikuna panustada. Suurim tänu aga Jumalale, kes on mulle andnud nii palju energiat ja varustanud mind erinevate oskustega.“

Foto: Silver Raidla

RAILI HOLLMAN
Kuressaare kogudus

				◯	... POJAD AP 19:14	KOHT PEETELI LÄHEDAL	VASTUS	NAISE-NIMI E _ _ _	SAMAA-RIA LINNA RAJAJA	PIKKUS-ÜHIK	KELNER	JEESUSE KODU-LINN	◯	PSALM	ROOMA 1	LAPSE-VANEM
				TAAVETI POEG									KREEKA TÄHT PANE			
				RISTMIK, ANAT.						KÕRBE-SAAR NIMI 1AJ 6:10					SEKUND HEAD AEGA HISP- K	
				EHK		KUULUS RÖÖVEL UT-S ...LOOR								SARNA-SED TÄHED VANA INGLISE K		
				TASKU-KELL KAISAREA ... FOTOL				JEESUST JÄRGISID ELIEL 1AJ 11:46								KAALIUM
◯	IISRAELI MAA-KUULAJA	URAAN	ESIISA ...VÕIST-LUS						... LÄBI-VAATUS MINA							
ENNE, KUI ... KIREB					UHTMA AGA SIIN VENE K						MEHE-NIMI					ARAAB-LASTE ESIISA
... JA O		...LÖÖK JUDEA KUNIN-GAS				KITSAS					RAADIUS RITE-NUTO		NELJA-PÄEV	NOOT NAISE-NIMI		
IMES-TAMA									AREEN INGLISE K REEDE						VÄÄVEL TEMPLI-TEENER	
RIIK EUROO-PAS						HEEBREA KEEL ILMAR LOORIS							JOHAN-NESE IMUTUS			
ERBIUM			TEISENE TOORE KÜLA LÄÄNE MK						ANNO DOMINI	TONN NEIU		ALA INGLISE K SOJA-KOHU-PIIM				
RAAMAT INGLISE K					ROHT-TAIM OKEI						INFO HIID-LAINE					
◯	...DOKSIA UNGARI BUSS					SÜNDI-NUD, LÜHEND RAA-DIUM				...PEEDO VÕIMSU-SE TÄHIS				LENNUKI-MARK SULELINE		
ALGE				SÄRGI... MESI-LASE HÄÄLIT-SUS					WORLD SQUASH FEDERA-TION KAGU				LIITIUM ...VASTA-NE			ILUPÕÕ-SAS
KESK-ERA-KOND			SIIMENS VÄÄVEL		ARVEL-DUSKON-TO KAUPLU-SEKETT			SENT LOOMA...		TÄNAV HAPNIK						
LINN ASSÜÜ-RIAS						PÜHA PILT ASA_ _A						...DATRA			JOOD ENNÄE	
REEDE		SARNA-SED TÄHED	NAISE-NIMI RADOON						KUNST-NIK UNO ONG	AASTA MEGA-BAIT		TERAVILI JÄRJESTI-KULISED TÄHED				
ASUS ÜLEM-PREESTRI RINNA-KILBIS														NEHE-MJA ROOMA 1000		
...TÖÖ						◯										

Autor: Toomas Pajusoo

Suvised noorteüritused

27. juuni - 2. juuli: G2 laager (15+)

18.-22. juuli: Noortelaager (11-14)

4.-7. august: EMK Suvekonverents (11-14 & 15+ programm)

METO NOORED

Suvekonverentsi lisainfo:

Kavas: jumalateenistused, piiblitunnid, arutelud Wesley gruppides, paneeldiskussioon, palveteenistus, noorteprogramm, lasteprogramm. **Sõnaga teenivad:** Robert Tšerenkov, Veikko Võsu, Yuri Velloso, Hindrek Taavet Taimla, Douglas Childress, Ago Lilleorg, Maire Latvala. **Muusika:** Beno Kudrin bändiga

Registreerimiseks on igal osalejal vaja täita registreerumisvorm, mille leiab sellelt lingilt
https://tinyurl.com/ycksryf6

Osavõtutasu maksmine:
EESTI METODISTI KIRIK
A/A EE641010052004731009
Selgituseks märkida Suvekonverents 2022 ja inimeste nimed, kelle eest tasute.

Info: Triin Tarendi triin.tarendi@metodistikirik.ee, tel 56212549

ISSN 1406-2291